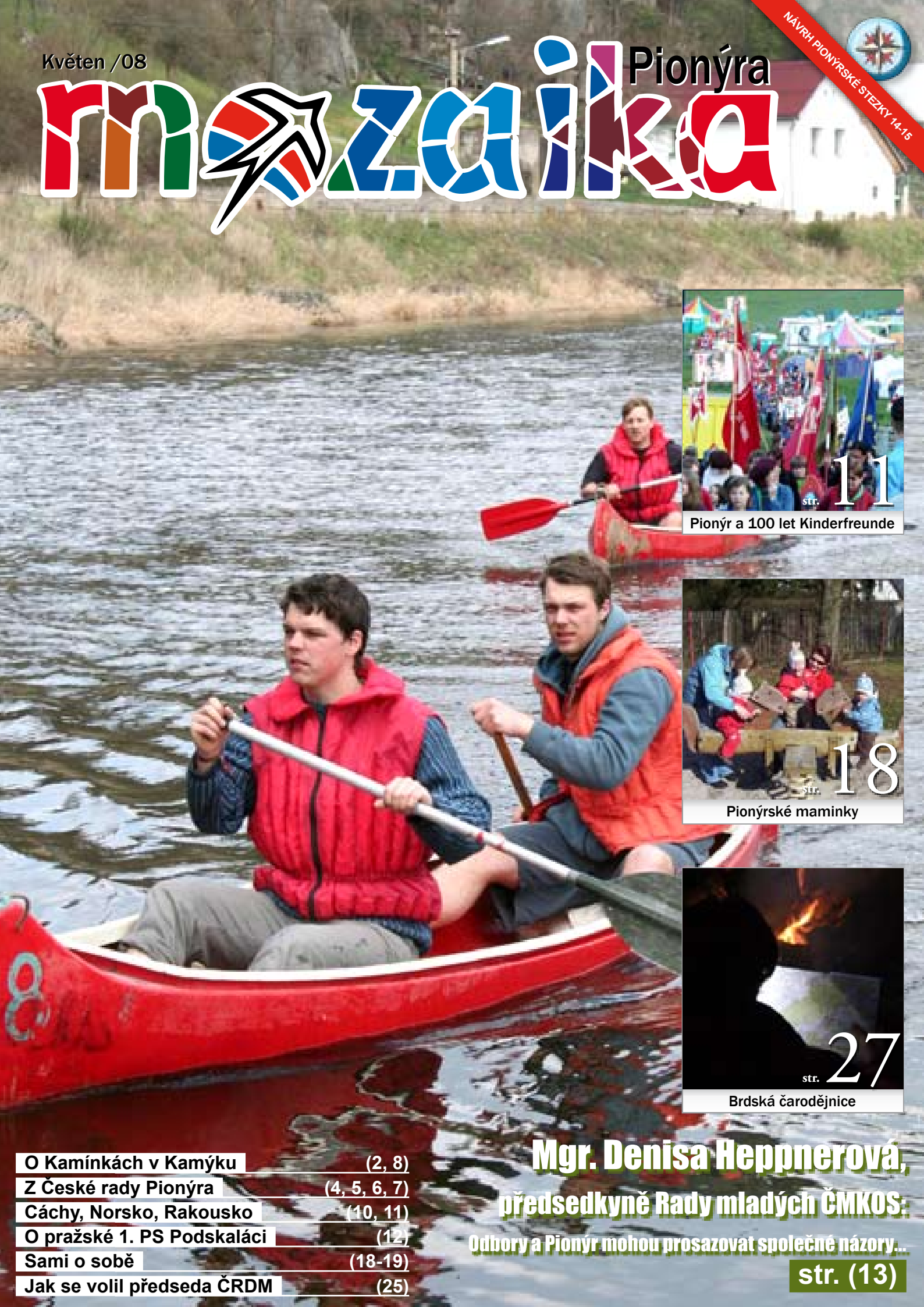

Květen /08

mazaika Pionýra

NÁVRH PIONÝRSKÉ STEŽKY 14-15

str. 11
Pionýr a 100 let Kinderfreunde

str. 18
Pionýrské maminky

str. 27
Brdská čarodějnice

O Kamínkách v Kamýku	(2, 8)
Z České rady Pionýra	(4, 5, 6, 7)
Cáchy, Norsko, Rakousko	(10, 11)
O pražské 1. PS Podskaláci	(12)
Sami o sobě	(18-19)
Jak se volil předseda ČRDM	(25)

Mgr. Denisa Heppnerová,
předsedkyně Rady mladých ČMKOS:
Odbory a Pionýr mohou prosazovat společné názory...
str. (13)

Kamínka Kamýk 11. – 13. dubna 2008

150 pionýrů i nepionýrů se bavilo i učilo

11. - 13. dubna 2008 se škola v Kamýku nad Vltavou proměnila na železniční stanici, kde se protnul cesty téměř 150 pionýrů i nepionýrů z devíti krajů republiky (více na straně 8). O tom, že to bylo setkání šťastné, svědčí i následující ohlasy z účastníků.

Mě se osobně Kamínka moc líbila. Já jsem si je maximálně užil a myslím si, že jsem nebyl sám.

Jídelní vůz podával jídla prvotřídní kvality a znechucených slečen ohrnujících nos nad kuřetem si vůbec nevšímejte! K programu nemám připomínek, vždy bylo co zajímavého dělat a nuda či jiné nepřístojné aktivity téměř neměly šanci.

Za vše všem organizátorům velký dík. Jen možná, ale to není ve vašich silách, že třeba v sobotu večer neproběhl nějaký diskusní klub, nějaká výměna zkušeností vedoucích. Zůstával zde třeba Jakub Hejdánek a o komunikaci by se dalo hovořit jistě hodiny a hodiny. To snad jen taková malá výtkka maličkáta.

Při příštích Kamínkách bych uvítala více akčních programů (výpravy, hry...). Poměr mezi semináři a ostatními činnostmi by měl být vyvážený. ... Každopádně Kamínka stejně super!!! Děkuji!

Byl to úžasný víkend plný poznatků a nových kontaktů a přátelství. A to je to nejtěžší, když člověk někoho potká a ten druhý je zdaleka. Ale těším se na další ročník, protože jste odvedli úžasnou práci a díky vám člověk aspoň na chvíli zapomněl na vnější svět.

Velice kladně hodnotím pípu s Kofolou. Velice dobrý tah, ne tak pouštění trampských písní. Jinak nemám námitek.

Moc se o tom nahlas nemluví, ale i na nedávném jednání České rady Pionýra při analýze stavu krajských organizací z delegací jednotlivých krajů vypadlo, že jedním z nebezpečí pro jejich činnost je i sám název sdružení - Pionýr, spojovaný jak na důležitých úřadech, tak i v části veřejnosti s už dost dávnými totalitními manýrami. Jenže: když už se většina pionýrů v 90. letech rozhodla navázat na demokratickou a svým způsobem i národní tradici Pionýra z roku 1968, nemá už smysl plakat nad rozlitym mlékem. Ti, kteří chtěli dál dělat s dětmi to, co už dělali s rudými šátky v Pionýrské organizaci SSM, pod jiným názvem zkrátka odešli jinam, založili si organizace, jejichž cíle a stanovky se podobají v mnohém těm současným pionýrským.

Mnohé z nich potkáváme i na Bambiriádě, koukáme, co dělají jinak a lépe, než pionýři, a moc toho nenacházíme. Dokonce mám někdy pocit, že všichni ti nadšenci, kteří pořád ještě obětují spoustu času, prostředků i pracovní kariéry navzdory „tržnosti“ obyčejného českomoravského života úplně cizím dětem, jsou si nějak podobní i fyzicky. A není to jen tím, že mnozí nosí i podobné oblečení.

Kdybych mnohým z nich řekl, že v nich to původní pionýrství stejně zůstalo, nebo že je prostě zdědili po svých někdejších vedoucích, možná bych i urazil, ale čas na debatu o tom, čím se mnohé malé i velké spolky dětí a mládeže vlastně liší, zatím asi neuzrál. Generace nad 30 let ještě možná nevydýchala povinné pionýrování ve školách a na masových manifestacích, které s tím skutečným pionýrstvím měly pramálo společného a má nakonec na jistou nedůvěru právo. Hlavně tam, kde pionýři nejsou moc vidět a slyšet. Vyprávění o tom, co jsou dnešní pionýři ten, kdo se s nimi nepotká při nějaké zajímavé a užitečné aktivitě, nemusí věřit.

Pojem pionýr má ostatně více významů, než označení člena nějaké organizace. Za Rakouska Uherska byli pionýry příslušníci ženijních vojenských jednotek (a to oni si prý zpívali „...pionýři, pionýři, malované děti...“). V literatuře zdomácněl pojem pionýr pro ty, kteří osidlovali severní Ameriku... Vždy ale jde o člověka, který je průkopníkem nového, buduje cesty do nezapovaných končin, usiluje o poznání nepoznaného... A všimli jste si, že v různých i odborných pořadech v televizi či článkách v tisku se slovo pionýr objevuje stále častěji právě jako označení průkopníků? Nebudme proto nervózní: hořekovat nad nepochopením pionýrské činnosti právě jen pro název Pionýr nemá smysl. Bude to možná pár let trvat, ale nedůvěra jednou pomine. Tím dřív, najdeme-li lidi, kteří mají to průkopnické pionýrství v srdci, i když třeba nejsou a nebudou členy právě našeho sdružení.

Krtek, odpovědný redaktor

Kalendářium 2008-09

nabídkový plán akcí a soutěží
Pionýra

Listopad 2008

15. 11.	Pionýrský Sedmikvítek - hudba	České Budějovice	Jihočeská KOP
21. - 23. 11.	Pionýrský Sedmikvítek - folklórní tance	Příbyslav	KOP kraje Vysočina
22. 11.	Pionýrský Sedmikvítek - PRO ROCK	Praha	POP

Prosinec 2008

13. - 14. 12.	Pionýrský Sedmikvítek - CLONA	Děčín	96. PS Veselí medvědi 69. PS Netopýr
---------------	-------------------------------	-------	---

Květen 2009

22. - 24. 5.	Republikové setkání pionýrských oddílů	Střední Čechy	Středočeská KOP
--------------	--	---------------	-----------------

Červen 2009

4. - 7. 6.	Bambiriáda	celá republika	ČRDM
------------	------------	----------------	------

Poznámka redakce: V této rubrice rádi otiskneme i další regionální i místní akce, o jejichž propagaci budou mít organizátoři zájem.

Obsah čísla

1. Z kamýckých Kamínek
4. Rozšířené jednání ČRP; Nabídka vzdělávacích akcí
- 5.⁶ Názory ze sekcí ČRP
7. Slovo předsedy Pionýra; Úvaha o pravidlech...
8. Kamínka v Kamýku
9. Opravdu dobré tábory; Máte už zajištěno?
10. Cena Karla Velikého; Seminář v Norsku
11. V Rakousku slavili 100 let
12. Pionýrské osudy 1. PS Podskaláci
13. Rozhovor o odborech a Pionýru
- 14.¹⁵ O nové Pionýrské stezce
- 16.¹⁷ Tržiště nápadů a zkušebnosti; Seriál Robin a Pátá
- 18.¹⁹ Sami o sobě z PS a regionů
20. O Bambiriádě; RUKUvRUCE v Ostravě
21. Z literární soutěže a Clony Sedmikvítku
22. Co je to oddílový aktiv
23. O programech výprav; Adrenalin a nebezpečí
24. Kaleidoskop zajímavosti; Z Ústředí Pionýra
25. ČRDM: Jak se volil předseda
26. Informace před létem
27. Za brdskou čarodějnicí

FOTO NA TITULU DAVID URBAN

Mozaika Pionýra - vydává Pionýr pro svou vnitřní potřebu. Uzávěrka tohoto čísla: 14. 5. 2008. Kontakty: Pionýr, Senovážné nám. 977/24, Praha 1, PSČ 116 47, tel.: 234 621 299; 777 248 720; fax: 224 215 101; e-mail: mozaika@pionyr.cz. Aktuální informace o sdružení Pionýr poskytujeme též na internetu: www.pionyr.cz. Příspěvky přijímáme ve formátech textů Times New Roman (velikost písma 12), foto JPG, hustota skenu 300 dpi. Odpovědný redaktor: Mgr. Karel Krτίčka (Krtek); tajemník redakce: Jakub Kořínek (Jakub). Redakční rada: Mgr. Martin Bělohlávek (Martin), Miroslav Jalovecký (Mirek), Jiří Let (Letík), Ing. Lee Louda (Lee), Vlastislav Toman (Hadži). Ilustrace: Jiří Filípek, Vladimír Pergler, Dalibor Vlach, Vladimír Švec. Grafická úprava: pixelia.cz. Tisk: BOFTISK Nymburk. Distribuce: Complete Mail s.r.o. V evidenci periodického tisku evidováno pod číslem MK ČR E11046, ČÍSLO ISSN 1213-4686. Vydáno díky finanční podpoře Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Zpravodaj je neprodejný.

Slovo dostal každý účastník

Ve středisku *Palestra Relax* u Nižboru ve Středočeském kraji proběhlo o víkendu 19. - 20. dubna společné jednání širokého aktivu zástupců republikových a krajských orgánů Pionýra. Dvěma zásadními tématy byla debata nad dlouho připravovaným tématem: akce a soutěže Pionýra. V ní kromě již i dílčích rozhodnutí šlo o rozpravu nad aktuálními otázkami týkajícími se jedné z významných součástí obsahu činnosti Pionýra a zapojení a působnosti jednotlivých organizačních stupňů. Druhým hlavním tématem byly úvahy o práci krajských organizací Pionýra, o zajišťování servisu pionýrským skupinám a dalších souvislostech.

O sporu na Zlínsku rozhodl soud

V sobotu ráno proběhlo oficiální zahájení, následovaly procedurální otázky, po nich informace mezi jinými též o výsledku pře, kterou nyní už definitivně rozhodl krajský soud ve prospěch Pionýrského centra Zlín a v neprospěch pí. Soni Čundrlové. Plyne z toho několik poučení: důslednost a víra v oprávněnost našich požadavků dovedla zástupce PC Zlín k cíli a současně se prokázalo, že poznámky o tom, jak si ústředí na někoho zasedlo a nepřálo, ba ubližovalo snaživému člověku, byly (jako už tolikrát!) pouze smyšlenkami a pomluvami.

Ke stavu krajských organizací

Velká část společného programu byla pojata tak, aby umožnila co největší zapojení pokud možno každého účastníka. Příkladem byla analýza stavu krajských organizací (tzv. SWOT), kdy zástupci KRP a členové ČRP z jednotlivých krajů posuzovali slabé a silné stránky, příležitosti a nebezpečí jejich krajských organizací. Nebezpečný a nešťastný směr uvažování se projevil v závěrečných prezentacích. Některé KOP se jakoby necitily být organickou součástí vyššího celku, tedy vlastně celého sdružení Pionýr, a některými svými definicemi a úvahami se vymezují až izolují. Naprostá většina se však snažila objektivně posuzovat své klady a nedostatky. To vypovídá o realistickém přístupu účastníků a nabízí velké možnosti pro budoucnost. O potřebě důsledně a rychleji řešit problémy krajských organizací svědčil i fakt, že ČRP musela po mnoha jednáních na VV ČRP jmenovat dočasnou správkyni Olomoucké KOP Darinu Zdráhalovou ze Zlína do doby, než se kraj zkonsoliduje. Z informací o vývoji situace na Olomoucku vyplynulo, že problémem tu asi bude fakt, že mnozí dospělí pionýři se zde nedovedou nebo nechťejí domluvit na společném úsilí o rozvoj pionýrské činnosti.

Panelová diskuse

Další příležitostí vyjádřit se na jednání ČRP k obecným problémům byla panelová diskuse - odpolední blok věnovaný akcím a soutěžím Pionýra. Pro zajištění prostoru k vyjádření všech byli účastníci rozděleni do jedenácti skupin. Jejich závěry poté prezentovali určením mluvčí a z nich byly formulovány celkové závěry. V dalším - informačním bloku šlo spíše o seskupení zpráv a zároveň též výzev k zamyšlení. Debaty sekcí vyplnily čas až do večere. Diskuse se vedly nad vnímáním benefitů dobrovolníků, náměty k dobrovolnickým firemním programům, nad podněty k rozvoji letní činnosti, kolem propagace, rozvoje kampaně ODT i o vnitřním životě Pionýra či pozici problematiky dětí a mládeže na úrovni krajů na úrovni státní správy, resp. samosprávy. Stojí za zaznamenání, že některé sekce „protáhly“ své jednání až dlouho do doby večere.

Debatovalo se do noci

Večerní program nabídl zvolnění celodenního „twistového tempa“: funkčně členěná setkání - například garantů PVC, kde se mj. obsáhle hovořilo o distanční a e-learningové formě přípravy, včetně její vhodnosti a možnosti využití v našem vzdělávání, jednání předsedů a ekonomů KRP, schůzka členů Výkonného výboru ČRP a současně i volněji pojaté diskusní skupiny poskytly prostor pro hledání řešení některých praktických problémů i filozofičtěji pojaté debaty, trvající i neformálně až do nočních hodin.

V neděli naostro

Nedělní dopoledne bylo ve znamení projednávání agendy České rady Pionýra. Z jinak velmi nepředpojatého jednání vybočila

debata o Směrnici k nakládání s nemovitostmi, která byla odsunuta již z lednového jednání ČRP, údajně k důkladnějšímu posouzení. To se i stalo, všechna nařízená jednání proběhla, shodou skončilo i jednání tzv. dohodovací skupiny. Přesto nespokojenost s údajnými zásahy do majetkových práv pionýrských skupin probublávala od pátečního večera kuloáry - rozprava nad předloženým materiálem byla velmi ostrá, v některých ohledech ne vždy korektní. Spíše formální odmítnutí jejího přijetí bylo víc než tečkou smutným vykřičníkem. Navíc prchlivý vstup místopředsedy Pionýra, kterým glosoval výsledek jednání, byl netaktní a nevhodný.

S drobnými věcnými změnami byl přijatý rozpočet Pionýra na r. 2008 a Výroční zpráva „PIONÝR 2007“. V bloku „Různé“ zazněl podnětný návrh na hledání „Pionýra roku“ - osobnosti, která by si toto ocenění zasloužila nějakým svým novátorským, průkopnickým skutkem.

red

Nabídka vzdělávacích akcí ÚPVC v roce 2008

výběr

Hlavní vedoucí dětských táborů

- 30. 5. - 1. 6. Zlínské PVC
- 13. - 15. 6. Středočeské PVC (Mrtník)
- 14. 6. Doškolení - Středočeské PVC (Mrtník)
- 12. - 14. 9. PVC kraje Vysočina
- 7. - 8. 11. Středočeské PVC (Mladá Boleslav)

Zdravotník zotavovacích akcí

- 5. 6. Jihomoravské PVC (doškolení)
- 14. - 15. 6. Ústecké ÚPVC - Litoměřice
- 27. 9. - 23. 11. (3 víkendy) Středočeské PVC (Kladno)
- 22. 11. Doškolení - Středočeské PVC

Kvalifikace instruktora a OV

- 30. 5. - 1. 6. Zlínské PVC; základna Skavsko u Morkovic
- 16. - 18. 5. Plzeňské PVC; Základna Lomíček u Stodu
- 31. 10. - 2. 11. Zlínské PVC; základna v Rajnochovicích

Z ostatních akcí:

- 29. - 31. 8. Netradiční aktivity Liberecké PVC

(Do nabídky jsou zahrnuty pouze akce, u kterých je v plánu práce PVC uveden termín konání).

Z Výkonného výboru ČRP

Výkonný výbor ČRP zasedl krátce v rámci zasedání dubnového jednání ČRP k vyřešení několika praktických záležitostí - vyjádření 1. PTS Táborník a odvolání 38. PS Kraken M k usnesení VV ČRP z 15. 3. 2008, resp. k závěrům Revizní komise Pionýra. K těmto otázkám byli přizváni i její zástupci.

K projednání otázek PVC 08 KOP Královéhradeckého kraje a pojetí a zajištění kursu VAIKIS bylo využito přítomnosti zástupců vedení KOP Královéhradeckého kraje.

Vzhledem ke splnění stanovených podmínek rozhodl výkonný výbor kladně i o žádosti Olomoucké KOP o poskytnutí bezúročných půjček.

Martin

Co měnit, co zlepšit, co zachovat?

Sobotní panelová diskuse na dubnovém jednání ČRP, se věnovala problémům aktivit a akcí Pionýra. Všem účastníkům dala možnost vyjádřit se k mnohému, co je pálí i osobně. Z diskuse v 11 skupinách pak byla formulována celková doporučení pro ČRP. Skupiny vedli i služebně mladší členové ČRP, svých úloh se přesto většinou zhostili s velkým přehledem. Každá skupina probrala následujících pět témat:

O celoroční republikové oddílové hře:

Účastníci vyjádřili souhlas s dalším pořádáním celorepublikové oddílové hry. Účast v ní by měla být dobrovolná, motivující oddíly, nikoliv nutící. Oddíly by měly mít možnost zapojit se do hry kdykoliv v jejím průběhu. Ke hře by měl být připraven i manuál na celou dobu jejího trvání. Měla by být i promítnutím výchovných principů sdružení do činnosti, např. i spojením s pionýrskými ideály. Otázkou je, zda by neměla být i soutěží mezi oddíly. Mozaika Pionýra, web a další komunikační nástroje mají být doplňkové a podněcující. Vyvrcholení hry může být na krajských nebo na republikových setkáních oddílů.

O koncertu Děti Dětem:

Devět z jedenácti skupin se shodlo na užitečnosti koncertu. Přínos je společenský, propagační, pro vystupující výchovný, obecně i reprezentativní. Zváni by měli být i nadále sponzoři, politici, partneři. K námětům na oživení patří otevření části

Petr Halada, předseda Pionýra:
„Všechny naše kroky by měly vycházet ze závěrů Poselství 2006. Tam jsme si stanovili cíle, úkoly, naznačili cesty, kam chceme organizaci dostat. Rozšířené jednání pak hledalo další směry a náměty, aby závěry Poselství nezapadly a stále se s nimi pracovalo...“

vstupenek široké veřejnosti (cca 1/3), přizvání komunálních a regionálních politiků, videozáznam pro regionální a lokální média. Větší by měla být podpora pionýrským skupinám z centra v oblasti informací o koncertu, aby o něm mohly lépe informovat i v místech.

O Ledové Praze:

Měla by pokračovat, je důležitá i pro děti v oddílech a PS. Více je nutné zdůrazňovat, že je to akce, kterou dělá Pionýr. Problémem jsou finance, již dnes je pro mnoho oddílů účast na horní hranici cenové únosnosti, zájem ale trvá. Zvážit je třeba zda by např. nemohlo jít o tématickou kulturní hru (nikoliv však soutěž).

O mezinárodních táborech:

Mnozí vedoucí neví, co si pod nimi představit. Objevuje se i strach z velké a náročné akce. Na druhé straně mají pozitivní výchovný dopad na účastníky.

O „expedici“ a poznávacích akcích:

Mělo by jít o zážitkové aktivity pro členy nad 15 let, i inspiraci pro vlastní činnost na skupinách. Měly by navazovat a pokračovat v dalších letech, možná i jako postupová soutěž (stezka) s důrazem na doprovodný program. Podmínkou je kvalitní příprava.

Jednání pokračovalo debatami v sekcích, jež nepřinesly vždy jednomyslné závěry. Vyplnily čas až do večere, neformálně probíhaly ale i dlouho do noci. Vyšlo z nich mnoho námětů i zadání pro ČRP, Ústředí Pionýra, krajské organizace i pionýrské skupiny, které je třeba domyslet, rozvinout a do budoucna realizovat.

O Sedmikvítku:

Sekce doporučila vytvoření společné kampaně Pionýrského Sedmikvítku, jeho jednotné grafické linky (web, propagační materiály, diplomy), sjednocení soutěží do kalendářního roku a sjednocení osnov soutěžních řádů. Doporučila i vytvoření systému udělování pohárů a „pionýrskou kategorii“ pro amatérské účastníky soutěže (pionýrské oddíly a kluby) a kategorie „profiků“. Kvalitu soutěže je však třeba zachovat. Větší pozornost je třeba věnovat propagačním akcím v médiích s důrazem na to, že jde o akce Pionýra.

O rozvoji letní činnosti:

Na tábory do budoucna budou jezdit zřejmě převážně nadšenci, kteří dělají s dětmi i během roku, protože ostatní si raději vyberou dovolenou a nebudou si přidělovat problémy v práci. Perspektiva rozvoje letní činnosti může být v táborech pro rodiče s dětmi. Ty se prosazují čím dál víc. Jsou náročnější na přípravu, musí se skloubit názory většího počtu dospělých. Na druhou stranu můžeme přitáhnout rodiče i do života PS a vychovat si tak budoucí členy našich oddílů a přilákat zpět bývalé členy, kteří již odrostli. Tím můžeme i zvyšovat členskou základnu.

O délce táborů:

Převažují dvoutýdenní běhy, i když jsou i třítýdenní. Přibývají i týdenní. Ty jsou atraktivnější pro malé děti, které rodiče nechtějí pouštět na 14 dní. Druhým důvodem kratších běhů jsou vedoucí. Je problém uvolnit se z práce na víc než týden a je lepší, když jsou dva krátké tábory a každý má své vedoucí, než když se uprostřed tábora vedoucí střídají. Jsou problémy i s uvolněním na řádnou dovolenou, mnoho firem má celozávodní dovolené. I tam, kde je nemají, je problém získat 14 dní dovolené na tábor. Vedoucí si často musí vybrat mezi táborem nebo rodinnou dovolenou. Instruktóři si zase chtějí přes prázdniny vydělat na brigádách a zaměstnavatelé nechtějí, aby uprostřed brigády odjeli.

Tematické sekce vedli:

1. Co, pro koho a za kolik v Pionýrském Sedmikvítku: Petr Novák
2. Možnosti rozvoje letní činnosti: Ing. Josef Chládek
3. Značka ODT jako známka kvality: Ladislav Šimek
4. Dobrovolnictví: Roman Martinek
5. Náměty pro dobrovolnické projekty: Ing. Tomáš Rychtařík
6. Problematika dětí a mládeže na úrovni kraje: Petr Halada
7. Kvalita výstupů vzdělávacího systému Pionýra: Mgr. Jiří Tomčala
8. Co byste přivítali v oblasti propagace: Ing. Petr Kubů

O Opravdu dobrých táborech:

Všichni diskutující vnímají kampaň ODT kladně. Zápor je malé propojení s Pionýrem v médiích, je málo patrné, kdo kampaň pořádá. V PS jsou ODT chápány jako možnost získávání dětí, porovnání táborů, informační platforma pro rodiče a veřejnost. Ta je vnímá jako opravdu dobré, když splňují osmero uvedené v kampani. To ale není kontrolováno a v případě problému by mohla vzniknout aféra, po které skočí novináři. Bylo by dobré zajistit, aby zapojené tábory kritéria

ODT skutečně splňovaly. Tábory by tedy mohly být označeny značkou „Dobrý tábor“ při splnění následujících kritérií: Tábor projde kontrolou a v případě, že některou z podmínek osmera nesplní, bude z databáze vyřazen. Značka „Opravdu dobrý tábor“, by byla tak možná jako jakási nadstavba té předchozí. Celý systém by byl použitelný, kdyby bylo během léta možné navštívit všechny tábory alespoň jednou. V sekci se diskutovalo i o možnosti otevřít kampaň jiným sdružením. Všichni se však vyslovili proti.

Mimo klasických táborů se hovořilo např. o táborech 13+ (pro starší) a o příměstských táborech. S těmi není moc zkušeností, většinou nemáme potřebné zázemí, ale mohla by to být varianta zejména pro jarní prázdniny.

O dobrovolnictví:

Chybí obecné povědomí a docenění dobrovolníků. Nejde nám přitom o hmotné požitky. K dobrovolnictví by mohlo veřejnost motivovat i veřejné ohodnocení „Dobrovolník roku“ na celorepublikové úrovni. Ohodnocení od těch, pro které něco děláš, je v Pionýru stále daleko milejší a příjemnější, než hmotný dárek.

Dobrovolnictví by měla koordinovat nějaká centrální organizace, která by je dávala ve veřejné povědomí, zajišťovala by dobrovolníkům servis, lobbying apod. Zaznělo i to, že dobrovolník by měl mít 1x měsíčně placené volno na svou činnost, pomohlo by neplacené volno na tábory a zaměstnanec by měl být

„hájen“, aby ho zaměstnavatel nevyhodil, protože kvůli dobrovolné práci pro společnost nechodí do práce a pokud práci ztratí, měl by mít dobrovolník nějaké výhody. Studenti by mohli za dobrovolnictví získávat úlevy místo návštěv seminářů či přednášek na VŠ.

O dětech a mládeži v krajích:

Nutné jsou regionální strategie pro děti a mládež. Chybou je, že rozhodují úředníci, lepší zkušenost je v zastupitelstvech s komisemi. Sekce se snažila pojmenovat cíle a náměty, které by krajské strategie měly obsahovat. Nutné je být na úřadě viděn (aby o nás a naší práci věděli). Při podávání projektů chybí odborné rady pro jejich zpracování.

O vzdělávacím systému Pionýra:

Systém vzdělávání je dobře navržen z hlediska jasné struktury i potřebné flexibility. Jeho formální výstup má odpovídající úroveň. Je třeba porovnat počet absolventů kurzů vedoucích a instruktorů, které pořádají jednotlivá PVC s počtem těch, kteří opravdu začali pracovat s dětmi, zjistit, na kolika PS byl využit institut uvádění do praxe, jak se rozvinuly dovednosti vedoucích a instruktorů, případně jejich postoje, jaká nabídka je poskytována dalším funkcionářům zajišťující organizaci a hospodaření na úrovni PS a jaké typy školení chybí. Z dalších námětů v diskusi plyne, že chybí lektori a jejich příprava, že je třeba více využívat vzdělávání jako prostředku k aktivizaci pionýrských skupin, zaměřit se na motivační dopad školení a připravovat vzdělávací semináře pro funkcionáře i bez zkoušek.

O propagaci:

Sekce se zamyslela především nad finančními možnostmi Pionýra. Zaměřit se musíme na koncové uživatele, hledat sponzory a nabízet jim za jejich příspěvky možnost reklamy. Umíme najít sponzory na regionálních úrovních, ne však na centrální. Ve společné propagaci sdružení a měst lze usilovat i o další granty. Navrženo bylo i společné financování sloučením prostředků z úrovně republika - kraj -

PS) a jejich převzetí z kapitoly propagace z jednotlivých akcí na centrální úroveň. Diskutujícím chybí i osoba, zodpovědná ze propagaci ve Výkonném výboru ČRP

Zpracoval krt

Poznámka redakce: Z prostorových důvodů uvádíme závěry a doporučení sekce ve zkráceném znění.

„Musí se zapojit i kraje, skupiny, vedoucí...“

Dubnové jednání České rady Pionýra v tomto volebním období trvalo dva dny a zúčastnili se její zástupci krajů a dalších orgánů sdružení. Podrobné informace o jeho průběhu se věnujeme na předchozích stránkách Mozaiky. Připomeňme jen, že bylo svým způsobem poněkud netradiční nejen účastí dalších zkušených pionýrů. Debaty a diskuse neprobíhaly jen v určených sekcích a pracovních skupinách, ale i při jídle a o přestávkách, někdy i v zájmu věci velmi otevřeně. Na názory a pocity jsme se zeptali i předsedy Pionýra Petra Halady.

S jakými pocity ses vracel z dubnového rozšířeného jednání ČRP?

S dobrými. Zasedání bylo velmi pracovní, a to se mi líbilo. Z tohoto jednání jsem měl pocit, že jsme něco konkrétního udělali pro každého člena organizace.

Buďme konkrétnější: z čeho jsi měl v jednání i mimo něj pocit nejlepší?

V jednání se mi líbila pracovní část věnovaná sekcím, neboť z nich vyplynuly konkrétní podněty a nápady. A mimo jednání? Výborná nálada večer.

Bylo i něco, co v Tobě vyvolalo pocit nelibosti?

Vyvolalo, ale předseda je od toho, aby členy sdružení spojoval a nehledal pocity nelibosti, případně se v nich nešťoural.

Proč bylo vlastně svoláno rozšířené jednání ČRP? Nemělo vlastně jít o jakési pokračování „Poselství 2006“?

Glosa: O srážce tramvají a respektování pravidel

Zpráva z tisku: „V pátek 11. dubna 2008 došlo v Ostravě k nehodě tramvají. Čelně se srazila souprava tramvají s člankovou tramvají a při nehodě bylo zraněno 45 cestujících, z toho 15 těžce a smrtelné zranění utrpěly 3 osoby, vedle toho došlo k rozsáhlým majetkovým škodám.“

Zvěst, která naplnila aktuální zpravodajství a předznamenala téma, které vydrželo následující týdny. Postupně jsme se dozvěděli otřesné podrobnosti události, jedno známé médium našlo dokumentaci o podobné tragické události z r. 1969, o což prý ihned projevil zájem policejní vyšetřovatel... Vyšetřování není ještě oficiálně uzavřeno, komentáře se však shodují: Příčinou tragické nehody je nerespektování pravidla křížení ve výhybně a nepovolený vjezd tramvaje na jednokolejný úsek.

Nerespektování pravidel...

Kolikrát již toto sousloví zaznělo... Jako pamětník vzpomínám na volání po právním státě, které zaznívalo hlasitě již od poloviny 80. let minulého století a silící debaty o tom, co to vlastně právní stát je. Posléze to bylo jedno ze skandovaných hesel událostí z konce roku 1989 a nesčísleněkrát zmiňované ve volební kampani v r. 1990. Kdo se však zamýšlel nad celkovým obsahem onoho sloganu? On totiž, kromě obecného požadavku nese i další sdělení: povinnost každého dodržovat „pravidla hry“, jenže to už pro mnohé samozřejmě není. Vždycky se raději a lépe hovoří o obecných závazcích, o povinnostech „těch druhých“.

Je až neuvěřitelné, jak málo jsme dbali dodržování (obecných) předpisů. Mávneme často rukou, nač si s tím lámat hlavu, ostatně, kdo jako chodec alespoň jedenkrát nešel na červenou? Či jako řidič nezaparkoval na zákazu a vždy dodržel předepsanou

Pokračování Poselství 2006 to bylo v každém případě, všechny naše kroky by měly vycházet ze závěrů Poselství 2006. Tam jsme si stanovili cíle, úkoly, naznačili cesty, kam chceme organizaci dostat. Rozšířené jednání pak hledalo další směry a náměty, aby závěry Poselství nezapadly a stále se s nimi pracovalo.

Co ze závěrů rady považuješ za nejpodstatnější, co by se měl dozvědět doslova každý vedoucí pionýrského oddílu nebo klubu?

Závěry z Poselství a závěry z rozšířeného jednání ČRP jsou pro všechny členy organizace, týkají se jich a je s nimi potřeba neustále pracovat, diskutovat o nich a hlavně je plnit.

A nebude je plnit jen Česká rada Pionýra, předseda, Ústředí Pionýra, do plnění závěrů se musí zapojit i kraje, skupiny, vedoucí. Nemůžeme čekat, že za nás někdo něco bude dělat. Musíme to udělat sami.

Ptal se Krtek

rychlost? Je zvláštní, kolikrát se dokážeme rozčítit nad nějakým ňoumou, který lpí na dodržení určité zásady, předpisu notabene poučky. Jako kantor jsem nejednou vyslechl postesknutí žáka, proč tolik bazíruji na dodržení pravidla o psaní tvrdého a měkkého i/y?! Koho nikdy nenaštlval úředník trvajícím na dodržení jakési normy nebo zákona? Slova o zbytečné buzeraci, lpění na (nepodstatných) maličkostech se jen sypou...

A jeden příklad...

Měl jsem známého, který po řadu let pěstoval zvláštního koníčka - jízdu načerno v městské dopravě. Sice tu a tam ho přistihl revizor a nastala zvláštní hra se zasíláním složenek a upomínek, které on s roztomilostí sobě vlastní zahazoval a počítal s tím, že malou pohledávku se nevyplatí vymáhat. Řadu let to vycházelo. Jako amerikanofilovi se mu nedávno splnil sen: jel se podívat do země svobody, čili USA. V newyorském metru se pokusil aplikovat stejné chování, které mu u nás tak hezky procházelo. Jenže narazil tvrdě a poněkud odlišný přístup místních úřadů ho stál 48 hodin ve vězení. Po návratu nazval Spojené státy fašistickým státem, o tamní svobodě si prý můžeme nechat jen zdát.

Jóó, dodržování pravidel - to je zkrátka něco!

Kdo nepřišel, o hodně přišel

Aby v takových kamínkách zapraskal oheň a všude kolem se rozlilo teplo, je třeba spousta věcí. Naštípat třísky nebo dojít pro chrástí, případně podložit nějakými starými novinami, aby všechno hezky chytlo, připravit si polínka na přikládání... A když se vše podaří, komín dobře táhne a dřevo je suché, to je hnedka útulno.

150 účastníků

Nejsou ale kamínka jako kamínka. Na některá je třeba, spíš než třísky na podpal, přichystat prostory, lektory, štáb, kuchařky, program, občerstvení, propagaci, ukazatele, hejno mravenečků... Protřepat, zamíchat - když se to všechno spojí, zapadne do sebe, přijedou ti správní lidé a vše se povede, není jen teplo jako u kamen - je to přímo zážeh pozitivní energie. Ten žár pocítilo mezi jedenáctým a třináctým dubnem v Kamýku nad Vltavou téměř 150 lidí - účastníků, pořadatelů i lektorů z devíti krajů republiky. Zcela záměrně jsem uvedl všechny takto pohromadě.

Kdo někdy pořádal takovou akci totiž ví, že když se daří, je jedno, co zrovna děláte - hlavní je být přítom a nasávat atmosféru. A přesně s tím cílem jsem se do Kamýku vypravil i já, vyzbrojen fotoaparátem a představou kolik toho stihnu. Programů ale bylo tolik, že jsem jich navštívil jen malou část, i tak to ale stálo za to.

Přišli novinář, zákonodárci i kouzelník

Začal jsem seriózně vyhlížejícím tématem „Jak na novináře“, kde novinář David Štáhlavský mluvil o komunikaci s žurnalisty ze svého pohledu, radil jak navázat kontakt, jak pracovat s informacemi, debata se ale odvíjela a dospěla například i k pojetí médií v různých zemích. Na chvíli jsem si odskočil i do vedlejší místnosti, kde se náš předseda (a také starosta Kamýku nad Vltavou) Petr Halada elegantně vypořádal s tématem „Nekamenujte politiky“, což byla hojně obsazená beseda s dvěma starosty, poslankyní a senátorem. (Dlužno zmínit, že ukázal svou všestrannost, když neméně elegantně obsluhoval v jídelně myčku nádobí.) Abych se po všech těch zásadních tématech trochu obveselil, zamířil jsem rovnou na „Úvod do moderní magie“, což byla jedinečná příležitost vidět právního zástupce Pionýra, Mgr. Michala Pokorného, kterak bravurně kouzlí a ještě stíhá okouzlovat přítomné slečny.

O bezpečnosti, táborech i vodáctví

Nenechal jsem si ujít ani povídání poručíka Mgr. Bc. Tomáše Tesárka z prachatické kriminální policie „Dětský tábor: bezpečnostně-právní exkurz aneb (snad) příjemné povídání o neveselých věcech“ a jak sliboval název programu, přestože téma nebylo vskutku příliš veselé, poslouchat někoho, kdo ví, o čem mluví, bylo potěšením i tak. Abych se taky trochu vyvenčil, vyrazil jsem obhlédnout rychlokurz „Lodě pro nevodáky“, při kterém Petra Zavadilová v malé zátocce školila základy mořeplavby na laminátových kánoích, a také jsem si trochu pošramotil sebevědomí na střelnici, kde nás Miroslav „Dědek“ Mašek nechal zastřílet z luku a kuše.

se ukázala jako lektorka opravdu všestranná, protože na následujícím kurzu „Uvedení do práce s tělem a partnerem v tanci a pohybových hrách“ všem vysvětlila, že neumíme ani pořádně stát a dýchat, ale nakonec jsme si i chvilku zatrsali.

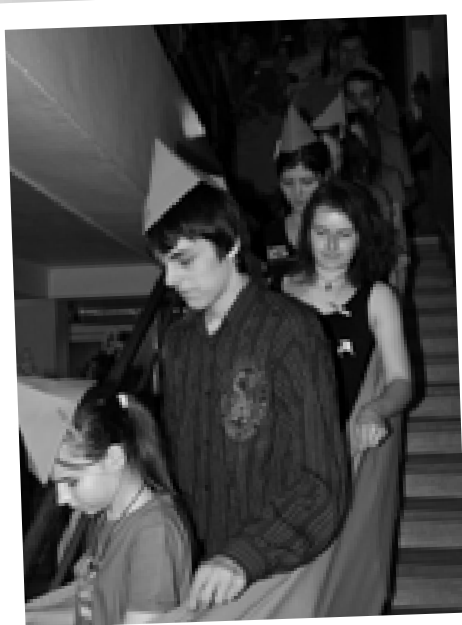
Co může být jinak

Když jsem zjistil, že lovem bych se uživil jen stěží, vyrazil jsem za vyžitím spíš intelektuálním na seminář „Techniky dotazování jako možnost získání zpětné vazby“, kde nám studentka sociologie Veronika Sequensová povídala o zdánlivě jasných věcech, jako třeba jak položit otázku, abych se opravdu dozvěděl, co potřebuji. Netuším, s kým má co do činění, si vzala naši poslední Anketu Mozaiky Pionýra, aby nám na ní ukázala, co všechno by mělo být jinak.* Doufám, že si to všechno zapamatují, než budeme vytvářet další (snad nikdo nedoufal, že tahle byla poslední). Veronika

Nabitý den

Zní to jako nabitý den, že? A to nemluvíme o tom, kolik programů mi uteklo. Asi není třeba zde všechny vyjmenovávat, koho zajímají, najde je na adrese kaminka.pionyr.cz a uvidí, o co všechno přišel, pokud na Kamínka nepřišel. A co na zahřátí u Kamínek říkali účastníci? Ohlasy jsou zatím jednoznačně kladné, některé najdete na druhé straně tohoto čísla Mozaiky. Organizátorům proto nezbyvá než poděkovat za dobře odvedenou práci a za opravdu velmi příjemně a podnětně strávený den.

*Text Jakub Kořínek,
foto David Urban*

*)Poznámka redakce: I přes uvedené připomínky k naší anketě, jsme z ní získali mnoho cenných informací pro přípravu dalšího ročníku. Všem děkujeme za odpovědi.

Úspěšný projekt „Opravdu dobrý tábor“ se i letos dočkal svého pokračování. Jeho cílem je další zvýšení povědomí veřejnosti v oblasti obecných pravidel, jež by měl splňovat každý tábor, a ochrany práv spotřebitelů služeb rekreačního charakteru pro děti a mládež. O tom všem se hovořilo na tiskové konferenci k zahájení letošního ročníku kampaně, 10. 4. 2008 v Praze. Zájem novinářů byl slušný, také lze doporučit chat na idnes.cz. Média se pionýrskému projektu ODT věnovala častěji i během celého dubna i začátkem května, což nepochybně prospívá pozitivní propagaci celého sdružení.

Projekt úspěšně probíhá již od roku 2005. Cílovou skupinu tvoří především rodiče dětí - budoucích účastníků táborů a pobytových akcí. Pro tento rok byl navíc „Opravdu dobrý tábor“ provázán i s projekty „Návštěvník“ a „Partáči“. Prostřednictvím dlouhodobé informační kampaně se snažíme prohloubit zájem rodičovské veřejnosti o tuto problematiku. Stejně jako zvýšit povědomí o Pionýru a nabídnout volná místa na konkrétních táborech. Pro letošek jsme navíc přichystali i zajímavé obohacení o následující projekty:

Máte už zajištěno a připraveno?

Touto dobou už přípravy táborů jistě všude vrcholí bez ohledu na další akce a aktivity. Tábory jsou již řádně nahlášený všem, kteří by o nich měli vědět, je jasný předpokládaný počet účastníků, dětí i vedoucích, a pokud jich není dost, probíhá další nábor táborníků.

- V každém případě se vyplatí touto dobou i návštěva místa tábora a kontrola jeho stavu a vybavenosti, bez ohledu na to, jde-li o stálou základnu skupiny, zapůjčený nebo pronajatý objekt a pozemek, kde už jsme určitě byli i dříve.
- Při té příležitosti (nejde-li zrovna o dny pracovního volna) stojí za to navštívit našeho budoucího lékaře a dohodnout se na způsobu táborové spolupráce. Důležitý osobní kontakt se může hodit v každém případě, ať už půjde o běžná nachlazení, nebo nechtěné úrazy.
- A když už tam budeme, podívejme se i do obchodů, z nichž chceme tábor zásobovat potravinami. Stává se, že loňský osvědčený pekař omezil nebo i ukončil pečení, řezník to vzdal kvůli bankrotu a malou šikovnou drogerii už vystřídal nějaký místní butik... Anebo naopak se nedaleko tábora objevilo obchodní centrum, kde, aspoň podle reklamy, mají úplně všechno. Zjistíte aspoň, je-li to pravda.
- Se znalostí možností zásobování lze už opravdu seriózně připravit táborový jídelníček. O zdravé stravě jistě víme vše potřebné a můžeme počítat i s tím, že hygienická návštěva na táboře nebude mít radost, když na jídelníčku, ale i na stolech, v kuchyni a skladu potravin nenajde dost ovoce, zeleniny a kvalitních mléčných výrobků. V rámci celotáborových her se ovšem někdy zkoušejí různé experimenty jídel indiánských, středověkých či kosmických. Budou to děti jíst?

Návštěvník

Na tábor je pozván vedoucí ze zahraničí a z rozpočtu tábora je mu uhrazen pobyt v České republice. Vedoucí ze zahraničí by se měl po celou dobu tábora zapojit do běžné činnosti tábora (příprava her, účast na hrách, pomoc při táborových pracích, pomoc při činnosti s dětmi, účast na poradách).

Partáči

Projekt Partáči je určen pro děti ze zařízení institucionální výchovy - čili Dětské domovy. Cílem je vytvořit prostředí pro skutečnou integraci dětí z těchto zařízení, poskytnout jim příležitost zapojit se mezi ostatní děti prostřednictvím letních pionýrských táborů a najít si tak nové kamarády. Nejde o jednorázovou akci. Jde o pomoc se začleněním dětí ze zařízení institucionální výchovy do běžného života, o vytvoření jejich přátelství s dětmi žijícími v rodinách a o případné vytvoření dlouhodobější spolupráce jednotlivých pionýrských skupin a výchovných institucí. Více na partaci.pionyr.cz.

red

- Vědí už přihlášení účastníci tábora všechny důležité informace? Určitě i jejich rodiče bude zajímat, na co se na táboře hraje, co k tomu všichni budou potřebovat, jak se budou organizovat táborové oddíly a družiny či jinak herně nazvané celky (kmeny, houfce, tlupy atd.).
- Uzavření smluv s pracovníky tábora už je také třeba dotáhnout. Čestné pionýrské, že někdo bude něco určité dělat, vůbec nestačí. Co je psáno, to je dáno, a vypovědět podepsanou smlouvu je obtížnější, než „kamarádsky“ si postěžovat či jen vzkázat: „Víš, já vážně nestíhám, takže na táboře se mnou nepočítej..!“ Nepochybně by tak skončilo kamarádství, ale hlavně: kde a jak najít těsně před začátkem tábora odpovídající kvalifikovanou náhradu za takové odpadlíky?
- Hodí se i připojistit účastníky proti nejruznějším nečekaným událostem, které nejsou obsaženy v hromadném pojištění u pojišťovny Generali.
- A co schůzka s rodiči? U pevných kolektivů vás třeba už znají, ale setkat se aspoň na kus řeči o současných starostech a problémech v přípravě tábora nikdy neuškodí...

krt

Zdroj: Kvalifikace HVT Pionýra

Cenu Karla Velikého

pro mladé získali maďarští studenti

Předseda Evropského parlamentu Hans-Gert Pöttering a prezident mezinárodní Nadace Ceny Karla Velikého André Leysen udělili v podvečer 29. dubna v německých Cáchách Cenu Karla Velikého pro mladé Evropany. Cenu zřídil Evropský parlament společně s Nadací a letos byla udělena poprvé.

Předseda Evropského parlamentu a prezident mezinárodní Nadace Ceny Karla Velikého André Leysen představili tři vítězné projekty. Na třetím místě se umístil projekt z Řecka, na druhém z Velké Británie a na prvním projekt z Maďarska s názvem „Students Without Boundaries“. Projekty byly oceněny odměnou ve výši 5000 EUR, 3000 EUR a 2000 EUR. Vítězové soutěže byli také pozváni k návštěvě Evropského parlamentu.

Dvoukolový výběr

V březnu tohoto roku vybrala porota složená alespoň ze dvou europoslanců a jednoho zástupce mládežnické organizace výherce národního kola každého z 27 členských států. Dne 3. dubna zvolila porota složená ze tří europoslanců, předsedy Evropského parlamentu a čtyř zástupců mezinárodní Nadace Ceny Karla Velikého z 27 projektů předložených národními porotami tři výherce. Za ČR byl členem výběrové komise zahraniční tajemník Pionýra, Jiří Let, který se následně vyhlášení výsledků v Cáchách také zúčastnil.

Vítěz národního kola v České republice

Vítězem národního kola v ČR se stal projekt „Together we conquer the world“, který do soutěže přihlásil mezinárodní studentský klub ISC na ČVUT (International Student Club at CTU in Prague). Cílem tohoto mezinárodního klubu je přispět k šíření „mezinárodního ducha“ mezi studenty ČVUT. Jeho členové pracují jako dobrovolníci na tom, aby vytvořili na jedné z nejstarších technických univerzit v Evropě multikulturní prostředí. Řídí se přitom společnými hodnotami, jako je vzájemný respekt, tolerance, spolupráce, integrace a kulturní výměny.

red

Komentář člena poroty

- Na prvním ročníku Ceny Karla Velikého pro mladé bylo znát, že se jedná o naprostý začátek. Informace o ní byly na poslední chvíli, těžko dosažitelné a nikdo pořádně nevěděl, jaký projekt může podat. Z České republiky se soutěže zúčastnilo 12 projektů, z nichž dva byly vyřazeny, protože nesplňovaly kritéria soutěže. Soutěžilo mnoho školních projektů na úkor projektů ze sdružení dětí a mládeže. Doufejme, že se to v budoucnu změní.

Jiří Let

Norsko: All together seminář 22. – 27. dubna 2008

Proti společenským bariérám

alltogether
for people with diverse abilities and projects

Mezinárodní seminář IFM-SEI v norském Oslu proběhl 22. - 27. dubna. Byl zaměřen na začleňování lidí s obtížemi do života společnosti.

Co si představit pod pojmem obtíž?

Do této skupiny lidí můžeme zařadit lidi s handicapem, mentálním postižením, ale patří sem i menšiny, které mají problémy se začleněním do normálního života (uprchlíci, imigranti), či další skupiny obyvatelstva, stojící jaksí „na okraji“. Všeobecně lze říci, že každý jedinec mající potíže se začleněním stojí před bariérou.

V diskuzích jsme sestavovali seznamy nejčastějších bariér - postižení, neznalost jazyka, neznalost zákona a sociálního systému, barva pleti, sexualita, nedostatek peněz, plachost a zkusili jsme nacházet různé varianty řešení pro jednotlivé bariéry. Zde jsme převážně uplatňovali naše praktické zkušenosti.

A co my?

V další fázi semináře jsme zkoumali, jestli je naše organizace (celkem bylo zastoupeno 13 organizací) dostatečně otevřená a připravená na lidi se specifickými potřebami a problémy. Při prezentacích jsme představili naše sdružení a naplánovali „akční plán“ pro větší otevření se výše jmenovaným skupinám. Pionýr dopadl celkem dobře (alespoň podle mého subjektivního pohledu). Během semináře jsme měli několik odborných prezentací a sledovali jsme film o problematice sexuality v islámských zemích. Ty byly ohromným zdrojem nových informací, o kterých jsme následně diskutovali, někdy až moc vášnivě.

Seminář mi dal hodně nových zkušeností, informací a přátel. Kolektiv lidí, který se zde sešel, byl skvělý. Počasí se nám taktéž vydařilo, prý jsme si do Norska přivezli jaro. Samozřejmě jsme si pro odreagování zahráli různé hry a čtvrtek odpoledne a večer jsme strávili ve víru velkoměsta Osla.

Hanka Přímanová, PS Bezová

► ze semináře

Sté narozeniny Kinderfreunde

Rakousko

Více než 1500 účastníků, stovky stanů, stovky her a hlavně velký narozeninový dort. Přesně tak vypadal víkendový „JubileeCamp“, který proběhl od 8. do 12. května tohoto roku. A nebylo to setkání jen tak ledajaké. Kinderfreunde na něm oslavili 100 let svého fungování.

Zahraniční gratulanti a „partáci“

JubileeCamp byl připraven tak, aby se ho mohlo zúčastnit co nejvíce oslavujících nejenom z Rakouska. K „místním“ se připojili i přátelé z mezinárodní organizace IFM-SEI, jmenovitě Pionýr (ČR), Dui Leg og Virke (Dánsko), Gyermekbarrátok (Maďarsko) a Woodcraft Folk (Velká Británie). Hrály se hry, zpívalo se, vzdělávalo se na workshopech. Každá holka a každý kluk měl možnost projít si, a tak trochu prožít, celou stoletou historii.

Mezi účastníky bylo i 15 dětí z Čečenska, které měly možnost opustit utečenecký tábor, aby strávily příjemný víkend se svými vrstevníky, našly mezi nimi kamarády a především si užily také trochu zábavy. Kinderfreunde spolupracují s utečeneckými tábory dlouhodobě a vytvářejí tak prostředí pro zapojení dětí a mladých lidí do aktivního života společnosti a prostředí pro bourání předsudků vůči imigrantům. Tento projekt funguje pod hlavičkou mezinárodního projektu IFM-SEI zaměřeného na inkluzi s názvem All Together, do kterého je například zapojen projekt Pionýra Partáci (partaci.pionyr.cz).

KinderParade a superdort

Hlavními pilíři programu byla sobotní KinderParade, neboli společná promenáda všech účastníků do centra přilehlého Mödlingu (městečko, kde se JubileeCamp pořádá, cca 10km od Vídně), kde poprvé zazněla písnička oslavující 100 let přátelství, her a zábavy. V neděli večer pak propukla obrovská narozeninová party, kde nechyběl narozeninový dort, hudební produkce, tanec, společné hry a rej tisícového houfu dětí.

Celým oslavám vládla dobrá nálada vylepšená o perfektně objednané počasí, tudíž nic nebránilo tomu, aby 100 let Kinderfreunde proběhlo tak, jak se na takové významné výročí sluší a patří.

Text: Letík, foto: Petr Kubů

► na setkání vesničky
tábor byl rozdělen do vesnic, v kterých byli účastníci ubytováni

Historie rakouské organizace dětí a mládeže Kinderfreunde sahá až do roku 1908. Postupem času působila v Maďarsku, Švýcarsku, Německu a ve 20. letech minulého století i v Československu. Zde však existovala jen do roku 1938, kdy byla zakázána. Pionýru je v něčem podobná a zčásti úplně jiná. Má dva pilíře: Jeden profesionální - provozování mateřských školek a center mládeže, druhým jsou skupiny (oddíly) dobrovolníků, kteří ve volném čase pracují s dětmi a mládeží tak, jako u nás. Sdružují přibližně 15 000 členů. Organizují schůzky klubů dětí a mládeže, vzdělávací semináře a letní tábory. Náplní schůzek či programem táborů jsou hry, rukodělné činnosti, sport či hudba. Kinderfreunde usiluje o výchovu k demokracii, participaci, samostatnosti, uplatnění dětských a lidských práv, rovnost pohlaví, ekologii a kulturní rozmanitost. Od roku 2005 Kinderfreunde procházejí přeměnou. Rapidně jim klesala členská základna a začínali být vnímáni jako nezajímaví pro děti nynějších rodičů. V roce 2005 na svém kongresu organizace schválila projekt, jehož cílem bylo založit stovku nových skupin a zrekonstruovat obraz a výchovné principy organizace. S tím byla spojena i zvýšená materiální a propagační podpora „nováčkům“.

Do konce roku 2008 vzniklo „pouze“ asi 80 nových skupin. Ostatní skupiny v tomto období vzhledem k programu projektu tolerovaly nižší finanční dotace a upřednostnily zájmy organizace nad svými. Zkušenost je to jistě zajímavá i pro pionýry.

► před průvodem do města

O pražské PS číslo 1 Podskalácích

Kořeny pražských pionýrských Podskaláků jsou v roce 1951 v branické Základní škole ve Školní ulici. Z těch dob toho moc nezůstalo ani v nějakém archivu, ani ve vzpomínkách tehdejších pionýrů. Historie 1. PS Podskaláci tak vlastně začíná v roce 1966, kdy na školu přišel nový mladý skupinový vedoucí Petr Nejedlý, ovlivněný reformními snahami v tehdejší PO ČSM. Místo „třídních“ formálních oddílů zakládá zájmové, sežene klubovnu a později i loděnici „Na Mlejnkou“. Organizuje a vede tábory skupiny i oddílů. A hlavně kolem sebe soustřeďuje partu pionýrských nadšenců, kteří se skupinou spolupracují dodnes... Školní skupina ve Školní ulici se mění v Podskaláky, i když z Braníku je to do pražského Podskalí pár stanic tramvají...

Proč právě 1. PS v Praze?

O číslování pionýrských skupin se na přelomu 60. a 70. let v tehdy samostatném a demokratickém Pionýru vedly dlouhé a někdy i ostré debaty. Jeho největší odpůrci tvrdili: „Proč má být některá skupina první, druhá nebo desátá, když jiná je větší, lepší, pevnější, přitažlivější?“ Názor přidělovat do budoucna skupinám čísla tehdy v Pionýru nakonec převážil (a užíváme tato čísla vlastně stále). Čísla se nepřidělovala samozřejmě podle těžko měřitelných zásluh, ale podle data jejich vzniku od let 1968-70, což ovšem bylo také složité, protože v tehdejší složité době většina pražských PS při školách mizela, vznikaly však nové.

První desítku čísel tehdy logicky získal největší pražský obvod Praha 4, bylo zde nejvíc obyvatel hlavního města, na vznikajících sídlišťích nejvíc dětí a také samozřejmě nejvíc aktivních pionýrských skupin. V čele pražského Pionýra stál Miloš Rampas, člen vedení Československého Pionýra a také pionýrský předseda na „čtyřce“. Není tedy divu, že pro svůj obvod (nyní bychom řekli městskou část) získal privilegium čísel nejnižších.

A tajemníkem Pionýra na obvodě byl právě Petr Nejedlý, takže asi není divu, že „jedničku“ dostala právě jeho skupina. Kupodivu, nikdo neprotestoval...

Oni totiž Podskaláci patřili taky k těm nejlepším.

Pod školu nešli

Po roce 1970 nastoupil v ustavené Pionýrské organizaci SSM normalizační trend: „Pionýři, zpátky pod školy!“ Patron skupiny Petr byl sice z pionýrských funkcí oficiálně „odsunut“, zůstávali však jeho kamarádi a svým způsobem i odchovanci, Jana Chytilová a její manžel Mirek, Jožka Dobrovolný, Ivan Urban a v roce 1973 zakládá svůj oddíl „Ontario“ i jeho sestra Eva, nyní Ujcová a další a další.

„Cítili jsme i tlak, abychom se skupinou přešli pod některou školu, ale udrželi jsme se,“ vzpomíná Eva, v další letech i členka vedení skupiny. „Až po devadesátém roce jsme se dozvěděli, jak jsme byli podezřelí. Tehdejší OV KSČ nás prý všechny čas od času nechal prověřovat... Čili vlastně šmírovat a sledovat bez ohledu na to, že někteří naši dospělí byli i ve straně, v brigádách socialistické práce, nebo pracovali aktivně v odborech...“

Parta Podskaláků patřila po léta bez ohledu na střídání tajemníků SSM pro PO a vlastně jmenovaných předsedů v Obvodní radě PO SSM k těm skutečným pionýrům, kteří si nikdy neodpustili kritiku formalismu, poukazování na zbytečnosti a chyby v práci s dětmi, leckdy si troufli hlasovat i „proti“ čemukoliv, co nepovažovali za správné.

Roky pro děti

Nemá asi smysl popisovat soustavnou práci téhle stále žijící pionýrské skupiny. Každoroční tábory v Mitrovicích u Miličina, péče o pronajatou základnu v Mezni na Benešovsku, oddíly scházející se každý týden, občas se měnící, ale stále přitahující. Jednou za 14 dní nějaká víkendovka... Zmizela loděnice Na Mlejnkou i klubovna v ní, nacházejí se nová místa k životu i noví přátelé. Zakladatelé stárnou, Petr Nejedlý řadu let usiloval o smysluplné programy tzv. pionýrských táborů ROH na Pražské odborové radě, Jana Chytilová se stala profesionální pracovnící Domu dětí a mládeže a je k vidění na pražských Bambiriádách se svým tanečním kolektivem, její muž Mirek, řidič autobusů, si pořídil výuční list kuchaře, aby mohl bez problémů vařit i na větších táborech (i když už to samozřejmě dávno uměl) a Eva Ujcová (drobná podnikatelka) nedávno přesvědčila svého syna Petra, aby se stal vedoucím PS.

„Máme nyní dva oddíly - Vodáky a tábornický Ontario, a čtyřiačtyřicet členů,“ inventarizuje stručně Eva. Její Ontario našlo přístřeší v ZŠ Plamínkova a Vodáci v čele s Tomášem Stehlíkem - Jehlou ve známém pražském ekologickém Toulcově dvoře. „Stále se setkáváme s určitou nedůvěrou rodičů k názvu Pionýr, ale to lze překonat. Objevují se nám už delší dobu děti někdejších členů, ti také mají právo pobýt jeden víkend na našem táboře a udělají tam vždycky spoustu práce,“ vypráví Eva, která se kdysi chtěla stát učitelkou, ale nemohla, protože její otec byl vyloučen z KSČ.

Karel Krtička,
foto archiv 1. PS Podskaláci z Prahy

Odbory a Pionýr mohou prosazovat společné názory

V čem je poslání a jaké je postavení Rady mladých ČMKOS v tomto odborovém sdružení?

Rada mladých ČMKOS je dobrovolným sdružením mladých odborářů v rámci Českomoravské konfederace odborových svazů (ČMKOS), funguje jako její poradní orgán. Každý odborový svaz sdružený v ČMKOS může do ní nominovat dva členy, kteří nesmí být starší než 35 let. V současné době má Rada 14 členů, kteří se aktivně podílí na její činnosti. Naším cílem je hájit zájmy mladých lidí, a to nejen pokud jde o jejich práva v zaměstnání a postavení v odborech, ale o jejich životní podmínky obecně. Zajímá nás, s jakými problémy se v současnosti setkávají a kde bychom jim mohli být nápomocni. Právě z těchto důvodů usilujeme o spolupráci s dalšími mládežnickými organizacemi jako je například Pionýr. Mimo to podporujeme aktivity ČMKOS, koordinujeme mládežnické aktivity odborových svazů a zapojujeme se i do mezinárodní činnosti.

Mají mladí lidé v současnosti zájem o členství v odborech? Proč ano, proč ne?

Chceme při naší činnosti co nejvíce propagovat, co mohou odbory mladým nabídnout a v čem jim mohou pomoci. Odborové svazy v ČMKOS sdružují asi 500 tisíc členů, z toho zhruba 10% mladých. I když je povědomí o odborech na začátku pracovní kariéry zaměstnance většinou malé, řada mladých do odborů vstupuje. Pro člověka vstupujícího na trh práce může být těžké prosadit své požadavky, mladým často navíc chybí i elementární znalost zákoníku práce a nevědí, na co mají nárok, co zaměstnavatel může a co ne. Odbory mohou být v tomto směru nezanedbatelným pomocníkem i při poskytování bezplatného právního poradenství. Odborová organizace navíc vyjednává se zaměstnavatelem kolektivní smlouvu, která zpravidla obsahuje mnohem výhodnější podmínky, než jaké by zaměstnancům vyplývaly jen ze zákoníku práce (placené volno na další vzdělávání, příspěvky na dopravu, ubytování, na rekreace, bezúročné půjčky a další). Rada mladých ČMKOS chce dělat co nejvíc pro to, aby rostl i počet mladých v odborech. Plánujeme propagační a informační akce pro studenty na brigádách, kde často dochází k porušování jejich práv. Mimo to řada odborových svazů má vlastní aktivity pro své mladé členy od vzdělávacích seminářů až po sportovní či kulturní akce. Velmi aktivní je v této oblasti například Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče ČR či odborový svaz KOVO.

Podporují zaměstnavatelé členství svých zaměstnanců v odborech?

Velká část zaměstnavatelů má k odborům stále spíše negativní postoj, který však podle mých zkušeností pramení často víc z předsudků než z vlastní zkušenosti. Takoví zaměstnavatelé si neuvědomují výhody, které i pro ně může existence odborové organizace v podniku znamenat. Odbory chtějí se zaměstnavatelem spolupracovat pro dobro zaměstnanců, nikoli mu házet klacky pod nohy. Odborová organizace je zástupcem všech zaměstnanců a pro zaměstnavatele tak představuje partnera, se kterým může jednat, aniž by musel nutně vstupovat do kontaktu s každým zaměstnancem individuálně. Pokud navíc zaměstnavatel uzavře s odborovou organizací kolektivní smlouvu, je to zpravidla vizitka společensky odpovědného podnikání a zároveň záruka pro sociální smír bez stávek a dalších nepokojů. Zaměstnavateli, který si uvědomuje výhody sociálního dialogu, nejde jen o zisk, ale i o pracovní podmínky a životní úroveň jeho zaměstnanců.

Narodila se v roce 1979 v Mladé Boleslavi.

Je svobodná, bezdětná.

Absolvovala Právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně.

Od roku 2004 byla právníčkou na ČMKOS.

Zabývají se odboráři volným časem dětí a mládeže, nabízejí nějaké vlastní aktivity?

Odbory jsou zaměřeny především na činnost pro své členy a v rámci této činnosti některé odborové organizace či odborové svazy pořádají letní dětské tábory pro děti zaměstnanců. Poměrně časté je pořádání různých sportovních akcí či výletů, kterých se mohou účastnit nejen odboráři, ale i jejich rodiny.

Jak mohou odboráři podporovat práci svých členů (i nečlenů) s dětmi ve sdruženích dětí a mládeže?

Velmi vhodným nástrojem jsou kolektivní smlouvy. V jejich rámci je například možné sjednat nárok na placené pracovní volno pro dobrovolnickou činnost s mládeží. Zaměstnanci, kteří pracují s dětmi a mládeží se v takovém případě nemusí obávat, že jim zaměstnavatel nedá volno k výkonu funkce vedoucího na letním táboře nebo, pokud volnou dostanou, že utrpí ztrátu na výdělků. Další možnosti se nabízejí i v oblasti legislativy, kdy si odbory a Pionýr mohou vyměňovat svá stanoviska a prosazovat společné názory. V neposlední řadě můžeme vzájemně participovat na pořádání různých akcí.

Co konkrétně může Rada mladých ČMKOS udělat pro sdružení Pionýr?

Rada může jako poradní orgán předkládat ČMKOS a v ní sdruženým odborovým svazům různé návrhy a podporovat určitá opatření. Styčným bodem v činnosti Rady mladých a Pionýra je zaměření na mladé lidi. Konkrétně v oblasti kolektivního vyjednávání a kolektivních smluv jsme se již s Pionýrem shodli na prosazování závazků, směřujících k zajištění placeného volna pro zaměstnance pro výkon dobrovolnické činnosti.

Máte nějaké osobní „pionýrské“ zkušenosti a zážitky z dětství?

V době sametové revoluce mi bylo deset let, proto jsem ještě zažila „povinnou“ účast v pionýru a tmavě modré sukýnky, světle modré košile a červené šátky. S odstupem let vzpomínám na naše pionýrské schůzky, které byly velmi neformální a plné her a sportování s úsměvem. Nejhezčím zážitkem bylo bezesporu víkendové stanování v kempu, kdy jsme se po uvaření polévky z pytlíku v kotlíku nad ohněm cítili jako opravdoví zálesáci.

připravil Martin a Krtek

Pionýrská stezka – nabídka i šance pro všechny

Dosavadní Pionýrská, Tábornická a Přírodovědná stezka se spojují v jednu univerzální • Méně odbornosti, více obecnějších znalostí a dovedností • Vypadly archaické kontroly • V pěti oblastech si organizátoři mohou zvolit 10 - 15 kontrolních stanovišť podle svých možností a podmínek • Soutěžit budou tříčlenné hlídky • Požadavky se samozřejmě stupňují podle věku účastníků • Stezka zůstává otevřenou soutěží i pro jiná sdružení.

V čem je smysl změny

Pionýrská stezka bývala před lety nabídkou i šancí pro všechny oddíly i skupiny nejen k tomu, aby mohly porovnat výsledky toho, co se v nich naučili naši členové, ale i nabídkou určitého (byť dobrovolného) programu celoroční i táborové pionýrské činnosti. Z řady důvodů však se z ní stávala jedna z mnoha akcí, na níž někde nebyl už čas, jinde ani chuť. Republiková kola (jak jsme v posledních letech zaznamenávali i v reportážích Mozaiky) připomínala počtem účastníků spíše regionální setkání několika oddílů či PS. Konkurovaly i další dvě „stezky“ - Tábornická a Přírodovědná, prakticky se stejnými nebo velmi blízkými požadavky, ale také s obdobným „regionálním“ charakterem v zájmu několika oddílů z okolí pořadatelského celku. Mimo jiné se tak vynakládalo velké úsilí mnoha organizátorů (i finanční prostředky) s neodpovídajícím efektem. Po mnoha úvahách, zkušenostech a diskusích tak postupně vznikl návrh na nové pojetí Pionýrské stezky, jako profilující soutěže pro všechny pionýry.

Co se mění

Všechny tři stezky - Tábornická, Pionýrská a Přírodovědná, se spojují v jednu univerzální. Co na ní bude jiného? Méně odbornosti, více obecnějších znalostí a dovedností. Úkoly jednotlivých stanovišť jsou samozřejmě stanoveny podle obvyklých věkových kategorií.

Nová Stezka je nastavena tak, aby se jí mohl zúčastnit opravdu každý. Obsahem kontrolních stanovišť a úseků je prověřování vědomostí a dovedností, které členové pionýrských oddílů mohou získávat na schůzkách, výpravách, táborech při jiných soutěžích i hrách.

V nové „Stezce“ by se mohl najít každý oddíl (i vedoucí), je totiž určená opravdu všem a zůstává soutěží otevřenou pro veřejnost a další sdružení.

Konec „áček“ a morseovky

Vypadly archaické kontroly, prověřující znalost morseovky či vyhledávání spojů, vyřazena byla i stavba stanu typu „A“, který se užívá jen málokdy.

Možnost výběru

V nabídce Stezky je v pěti výchovně-zájmových oblastech nabídka stanovišť a úseků, z nichž si organizátor každého kola zvolí 10 - 15 podle místních možností a podmínek.

Tříčlenné hlídky a „plus“ body

Z Tábornické stezky byl převzat princip tříčlenných hlídek, tři kluci nebo děvčata, to už je přece i základ dobré party i družiny...

Z hodnocení Pionýrské stezky princip hodnocení podle „plus“ bodů získaných za vědomosti a dovednosti s tím, že čas na trati se stává jen pomocným kritériem.

Z Přírodovědné stezky sem pak přechází důraz na praktické poznávání přírody přímo na místě stanoviště, nahrazující různé obrázky, testy apod.

Zatím součást republikových setkání oddílů?

Republiková finále zpočátku asi nebudou postupovou soutěží, budou se totiž konat jednou za dva roky vždy jako součást republikových setkání oddílů.

Zbývá jen si přát, aby se na Stezce setkávalo co nejvíce lidí, aby se stala jakousi skutečnou stezkou, která v Pionýru ukáže, kudy jít.

Zkušený vedoucí si určitě umí představit, co asi tak bude obsahem jednotlivých „kontrol“. Podrobnosti, jaké uzle se budou vázat, které kategorie budou jak orientovat mapu, čím a kam se bude házet na cíl, nebo které kulturní památky by měli pionýři znát, postupně zveřejníme. Už teď ostatně vznikají metodiky k jednotlivým stanovištím a úsekům. Rádi je vydáme v přílohách Mozaiky i na webu Pionýra. Následně se uvažuje i o metodickém projektu, určeném všeobecným oddílům, které si třeba dosud se „Stezkou“ nevědí rady.

A. Turisticko-tábornická oblast

„O“	Orientace	(N - O)
„U“	Uzly	(N - O)
„OH“	Ohně	(N - O)

B. Sportovní oblast

„P“	Překážka	(N - O)
„H“	Hod na cíl	(N - O)
„V“	Vzduchovka	(M - O)

C. Přírodovědná oblast

„PP“	První pomoc	(N - O)
„NŽ“	Naši živočichové	(N - O)
„ST“	Stopy živočichů	(N - O)
„NR“	Naše rostliny	(N - O)
„OP“	Ochrana přírody	(M - O)

D. Kulturně-umělecká oblast

„PI“	Pionýr	(N - O)
„KP“	Kulturní památky	(N - O)
„ND“	Naše pověsti a dějiny	(N - O)
„SM“	Slepá mapa	(M - O)
„HD“	Hudba	(N - O)
„VU“	Výtvarné umění	(N - O)

E. Technická oblast

„KN“	Přišití knoflíku	(N - O)
„SK“	Skládanky papír	(N - O)
„DV“	Dopravní výchova	(N - O)
„HŘ“	Zatlučení hřebíku	(M - O)
„BA“	Složení baterky	(S - O)

Připravila Darina Zdráhalová

Vysvětlivky zkratk věkových kategorií:

Kategorie N.....	nejmladší	7 – 9 let
Kategorie M.....	mladší	10 – 12 let
Kategorie S.....	starší	13 – 15 let
Kategorie J.....	instruktoři	16 – 18 let
Kategorie O.....	vedoucí	19 let a výše

Okolo měsíce května

už se toho napsalo a napovídalo moc a moc. Nejen básníci a spisovatelé, ale i otrlí novináři a publicisté se dokáží v máji „odvázat“ a napíší nějakou lyrickou kurzívku či fejton, v nichž jej popisují jako měsíc lásky. Kam se hrabe indiánské označení měsíc sázení (sazenic)!

Sem tam sice někdo vyhrabe smutné rčení pro svatebčany, kteří se v tu dobu berou: Svatba v máji přináší máry! Kdo neví, co jsou to máry, tak pohřební nosítka. Ale jinak je všechno většinou kladné a plné lásky. A tak bych řekl, že pro nás, pionýry, je květen měsíc soužití s přírodou. Máme ji rádi, snažíme se ji chránit, a tak možná jí pomůžeme i tím, že někde nějaký ten kus lesa, vodního toku, či jinou lokalitu vyčistíme od šmurajzu. Rozhodně budeme často na výletech a výpravách. Vždyť za kopcem už čekají prázdniny, tábory a put'áky!

Hadži

Vichřice + lesy + tábory

Ptáte se, jak se to shoduje? Snad jste odpověď našli už v březnu či dubnu, kdy jste vyrazili do přírody. Na mnoha místech Česka jsou lesy k nepoznání. Tak si v nich zařadila vichřice, a je jedno, jaké jí dááme jméno. Vzpomínám si na jeden takový zážitek, který jsem prožil v klukovských letech: Bylo to báječné místo, kam jsme rádi jezdili na výpravy. Pak jsme tam našli jen polámané stromy, vyvrácené baly kořenů, chuchvalce větví a kdoví čeho ještě. V oněch letech bývalo zvykem, že se na pomoc lesům a lesákům organizovaly brigády z měst. Pro pionýry tu zase byla práce v lesních školkách a při osazování nových ploch.

My už víme, že okolo našeho letního tábora je z lesa pryč dřevo i poškozené stromy. Pokud je státní, tak nám většinou nic nebrání, abychom do něj chodili, sbírali houby nebo lesní plody, hráli tu naše hry, což je leckde v soukromých lesích zakázáno. Přesto svoji pomoc můžeme nabídnout. Budeme les čistit, čili sbírat zbytky po kácení a pomůžeme ve školce. To všechno mohou ruce našich kluků a děvčat dělat asi i bez nějakých příkazů a nucení, mají-li přírodu a les opravdu rádi. Získáme tak i dřevo do kuchyně a na táborák i družinové ohničky.

Možná, že i vy s něčím takovým počítáte. Když ne, stále je čas se domluvit na příslušných místech.

Oddílák Boubín

Evakuace kontra kápézetka

To je zřejmě něco, s čím si hlavu nelámete. Tuhle jsem si však všiml, že v pražských tramvajích a autobusech jsou vylepeny návody a rady k evakuaci. A to včetně evakuačních zavazadel. Bohužel doba už je taková, že nejen požáry nebo povodně mohou

vést k evakuaci obyvatelstva. Jsou i jiná ohrožení, jako výbuch plynu, vichřice - a třeba i teroristický útok.

Vratme se však do pionýrských luhů a hájů a s nimi spojených letních táborů. Zatímco dětem vštěpujeme, aby měly kápézetku, třeba ani nepamatujeme na to, abychom na táboře měli po ruce evakuační batoh, kufr i jiný podobný bág. Kromě osobních potřeb by v něm měly být - a to především - osobní a jiné doklady, peníze, pojistné smlouvy. Neměly by chybět ani takové věci, jako jsou náhradní baterie, tranzistorák, toaletní a hygienické potřeby, svítidla.

I s dětmi byste měli nacvičit, jak si evakuační zavazadlo připravit, aby to uměly udělat i doma a poučit o tom své rodiče. V takovém přípravě bude obsah takové velké kápézetky doplněn o trvanlivé potraviny a vodu, náhradní oblečení, obuv, spací pytel nebo přikrývku, pláštěnku, kapesní nůž, zápalky nebo zapalovač, šití atp.

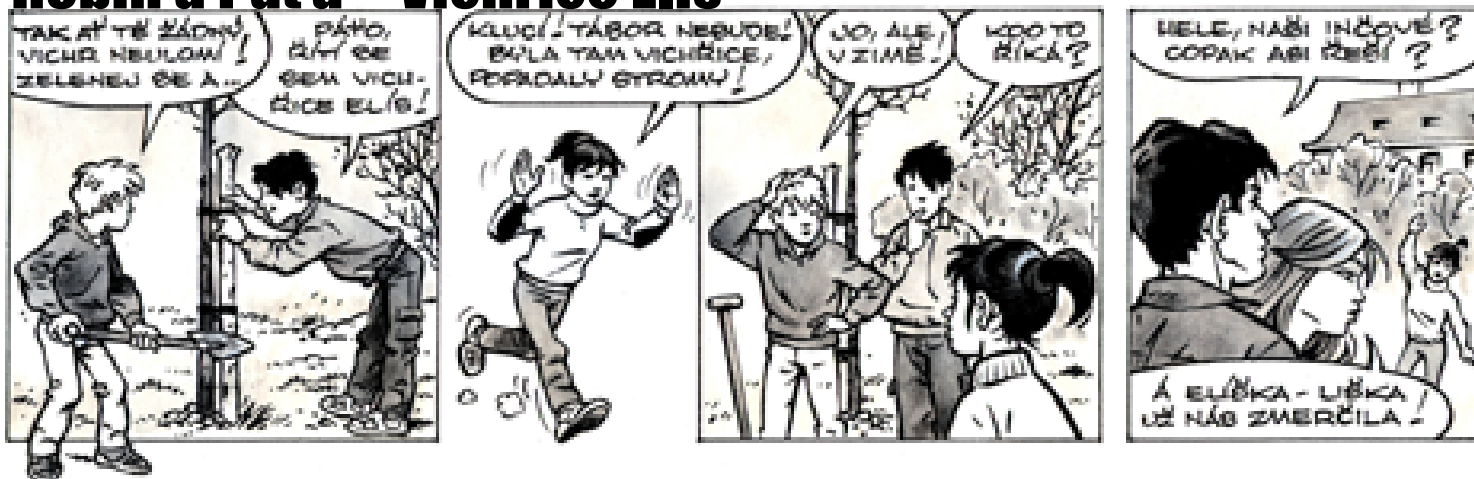
Rodiče by si měli připravit občanské průkazy, karty pojištěnců, doklady, třeba i lékařské zprávy, doklady o vzdělání... nebo jejich ověřené kopie.

Většinou takové věci nebývají doma pohromadě na jednom místě. Jistě jste si všiml, jak často ve zpravodajství lidé, postižení třeba požárem domu (bytu) říkají: „Nezůstalo nám vůbec nic, doklady, peníze, oblečení... I v tomhle může Pionýr udělat kus dobré práce, jak mezi dětmi, tak pomoci i dospělým, za kterými děti přijdou se sdělením, co se v oddílu naučili.

Záchranář

Robin a Pát'a – Vichřice Elis

SCÉNÁŘ: VLASTISLAV TOMAN ©
KRESBY: JIŘÍ FILÍPEK ©

Zahrejte si

Zajíc bez doupěte

Hráči se rozdělí na čtveřice, ale ještě musí zůstat dvojice, která bude představovat lovce a zajíce bez doupěte. Ve čtveřicích se tři hráči postaví proti sobě a uchopí se za ruce tak, že pod nimi zůstane volný prostor - doupě. Sem se postaví čtvrtí hráči, kteří představují další zajíce.

Lovce a zajíc bez doupěte se postaví stranou od doupat a na povel vedoucího hry začne lovec zajíce honit. Ten má šanci zachránit se tím, že vběhne do některého doupěte, zatímco zajíc, který tu byl, musí okamžitě své doupě opustit a prchá před lovcem. Hra pokračuje dokud lovec některého ze zajíců nechytne. Když se tak stane, vymění si úlohu - zajíc se stane lovcem a musí okamžitě vyrazit na hon.

Při hře dodržujte několik pravidel. Jakmile zajíc vběhne do doupěte, lovec tam za ním nesmí a nesmí ho ani vytahovat nebo jinak získávat. Oba zajíce nesmí v jednom doupěti zůstat déle než 3 sekundy. Pokud to vniknuvší zajíc poruší, stane se lovcem.

Po několika minutách se mohou hráči vystřídat tak, že hráči z trojice (doupěte) se vystřídají jako zajíci. Při větším počtu hráčů může být doupě i vícečlenné.

Připravil a vybral Očko

Kudy chodí chodci, kudy jezdí cyklisté

S příchodem lepšího počasí vyrazili do ulic a na cesty i cyklisté, skejtáci a onlajňáci. Jenže - ouha! Ve městech se stalo nepěkným zvykem cyklistů nejezdit po vozovce, ale po chodníku. Ten - jak už sám název napovídá - slouží především chodcům, a kromě vyznačených cyklistických stezek (někde jsou částí chodníku) sem kolisté nepatří! Policie ani strážníci se, bohužel, tímto problémem moc nezabývají. Bylo by tedy správné pohovořit si o tom na oddílových či družinových schůzkách.

Kolo se po chodníku pohybuje docela tiše. Zejména když se blíží zezadu, může chodce (např. i malé děcko) vylekat, přimět k nějakému úkroku a dojde k srážce. Také vodítka, na kterých se vodí psi, mohou být příčinou kolize. Cyklisté nezřídka jezdí vedle sebe i ve skupinách a nutí chodce, aby jim uhýbali tam, kde oni především mají právo pohybu! Jestliže se cyklista bojí kvůli hustému provozu jet po silnici, pak si nemůže dělat silnici z chodníku, ale musí se stát chodcem, který si kolo jen vede. Tak by to mělo správně být! Platí to i pro pionýry?

Hadži

Všechny houby jsou jedlé - některé však jen jednou

Na tenhle slogan si vzpomeňte, když budete uvažovat o tom, že si nějaké houby nasbíráte a připravíte si z nich smaženici, omáčku, řízky nebo jinou pochutinu. Pamatuje i na to, že ne každé dítě (ba i dospělák!) houby a jídla z nich chce nebo i může jíst.

Občas se stává, že při táborových hrách nebo plnění podmínek důkazů, bobříků či jiných zkoušek, se žádá, aby prožil v bojových nebo přírodních podmínkách delší dobu (i celý den) bez jídla nebo jen s minimální dávkou. To pak svádí ukojit hladový žaludek tím, co je po ruce.

Pamatujte si a dětem vštěpujte, že neexistuje test jedlosti hub! Nejznámější pověrou je, že jedovaté houby chutnají hořce. Jíst se takové nedají, ale sladce a voňavě působí právě některé nejjedovatější. Jediný spolehlivý způsob určení jedlosti je jejich znalost! Určitě se vyplatí včas dětem poskytnout znalosti k poznání nejběžnějších jedlých hub pomocí atlasů, fotografií, ale nejlépe od člověka, který houby zná a vypraví se s nimi na praxi do lesa!

A ještě dvě rady i pro ty, kteří už houby jakž takž znají:

- Nesbírejte houby staré, plesnivějící, poškozené, napadené hmyzem, částečně okousané larvami, i ty jedlé už totiž mohou být zkažené a nebezpečné.
- Nesbírejte ani příliš mladé houby, neboť ještě nemají vyvinuty znaky pro určení druhu, jaké mají houby dospělé.

Houbař

Závojenka olovová - pěkná, že? Podobá se žampionu i závojenkám jedlým, ale je prudce jedovatá...

Pionýrský konec plesové sezóny

Nepomucká plesová sezóna byla po velkých bálech města, rybářů, sportovců, zahrádkářů, motoristů, hasičů a dětském karnevalu zakončena 5. dubna pionýrským pyžamovým balem. V sále U Zeleného stromu bylo k vidění nespočet nádherných pyžam, nočních košilek i županů. S výběrem oblečení to není tak jednoduché, jak předpokládáte. Nemůžete si vzít to, v čem jste ráno vstávali. Umění je zejména sehnat různé doplňky - čepičky, bačkory, kraječky. Na pyžamák nelze chodit pořád v jednom pruhovaném pyžamu zejména z toho důvodu, že na projekčním plátnu se promítají fotografie z deseti předešlých pyžamových balů.

Bál byl zahájen vystoupením Nepomuckých mažoretek, nechyběla květinová dámská volenka. Plesová tombola byla nahrazena soutěží červená - bílá, kde účastníci mohli vyhrát nádherné, ale zejména chutné ceny. Rozjeli jsme také speciální mašinku nepomucký bob. Vyvrcholením byla soutěž o nejkrásnější nohy a vyhodnocení plesového oblečení Pyžamo 2008. K tomu všemu krásně hrála hudební skupina Standy Vaníka. I takto se dá dělat kultura a to i bez dotací z evropských fondů. Záleží na lidech, aby věděli proč na akci jdou, co od ní očekávají a také, aby se do programu zapojili.

Text a foto M.Dvořák

Zkusíte to také?

Soutěž karatistů - V sobotu 5. dubna praskala tělocvična ZŠ v Hrádku ve zdech. Pionýr Hrádek zde pořádá regionální soutěž karatistů. Přes stovku závodníků, organizátorů a rozhodčích od 8.00 do 16.00 hodin soutěžilo v KATA a KUMITE o pohár starosty Hrádku. Hostitelský pionýrský oddíl přivítal děti z Klatov, Domažlic, Mělníka, Chodova, Blovic, Mariánských Lázní, Horažďovic, Rokycan, Plzně a Horšovského Týna. Mimo sponzorů z řad rodičů na závody přispěl Městský úřad.

Milan Soukup

Mateřský klub - Naše chloubka, mateřský klub Klubíčko, pracuje pod Pionýrem Hrádek první rok. Aktivní maminky připravují každou středu od 9.30 do 11.30 hodin pestrý program. Zázemí mají v pionýrské klubovně, při pěkném počasí se schází venku. Městský úřad daroval na jejich činnost 2000Kč, které čerpají přes skupinovou pokladnu. Všech 12 maminek je na skupině registrováno i jako členky.

Jana Petříčková

Klub pionýrských veteránů - Při sdružení a PS Pionýr Hrádek nezapomínáme i na naše bývalé vedoucí. Mají svůj klub pionýrských veteránů. V sobotu 12. dubna se sešli v klubovně DDM na odpolední posezení. Protože bydlí v různých místech, mají si o čem povídat. Zajímá je hlavně dění v oddílech i celé skupině.

Vlasta Vasková

Pionýrská stezka - V sobotu 19. dubna 2008 bylo deštivé a chladné počasí. Obč. sdružení Pionýr Hrádek, ale nezabránilo uspořádat závod dvojic Pionýrská stezka. Ráno u chatky v lese za Hrádkem byla nálada vedoucích na nule. S přicházejícími dětmi zavládl optimismus. 26 organizátorů pečovalo o 32 závodníků. Zapojily se i tři hlídky z PS Hvězda ze Strašic. Na závěrečném nástupu převzali všichni soutěžící diplomy, odměny za umístění a drobné pionýrské suvenýry. Na nákup materiálu a odměn byly použity prostředky z dotace MŠMT.

Rost'a Cinert

Country bál - V sobotu 26. dubna 2008 byl svátek pro všechny zájemce o country styl. Pionýr Hrádek pořádá IX. ročník country bálu v místním Domu kultury. Sál se zaplnil mláďim i dříve narozenými 160 účastníky. K tanci a poslechu hrály Bodláci. Střídal je dvě taneční skupiny SH Dance z Dobříva a skupina Antonína Vondráka z Prahy. Tančilo se pro pobavení nebo se všichni mohli tance naučit. Čtyřicet budoucích májovníků také cvičně bez krojů předvedlo Českou besedu. Dobře se navzájem bavily všechny věkové kategorie.

Vlasta Vasková

Na „Srdíčkový den“ nezapomněli

Od 14. 4. do 15. 4. probíhala celorepubliková sbírka nadace Život dětem „Srdíčkový den“, jehož výtěžek poputuje na dětská oddělení nemocnic. Do letošní sbírky se zapojilo SVČ Všetuly ve spolupráci s PS Dr. M. Očadlíka. Velké poděkování patří všem lidem, kteří do sbírky přispěli a zakoupili si srdíčko s logem Život dětem. Celkem se podařilo vybrat 18850Kč. Poděkování patří holkám z Gymnázia L. Jaroše Holešov, vedení a studentům SPŠ Holešov, vedení a žákům III. ZŠ Holešov.

Holešov

Krás(k)ja na scéně

Byla sobota 29. 3. večer. U Západočeského divadla v Chebu zaparkovalo jedno auto. Sedělo v něm pět lidí a všichni jsme byli pionýři z Habartova. Rozhodli jsem se totiž, že by nebylo špatné vyrazit si někam za kulturou. Výsledkem bylo, že jsme společensky oděni stanuli v hale chebského divadla. Za pár minut měla začít premiéra hry Krás(k)ja na scéně od Jeffreyho Hatchera. Ještě před představením jsme si prohlédli právě probíhající vernisáž krásných paličkovaných obrázků.

Pár řádek stručného popisu hry jsme sice četli, v nejmenším jsme však netušili, jaký zážitek nás to čeká. Tříkrát odzvonilo a všichni jsme, pohodlně usazení v měkcoučkých sedačkách, upřeli své zraky na jeviště. Tam právě jiní diváci sledovali známou škrtící scénu z Othella. Inu, to nic zvláštního není, pouze fakt, že Desdemona není doopravdy žena nýbrž mladý muž, by mohl neuvědomělého diváka zarážet. Ale žádný strach, neocitli jsme se na představení divadelního souboru, ve kterém mají akutní nedostatek žen, nýbrž v polovině 17. století v Anglii v době, kdy ženské role hráli pouze muži.

Mladý Edward Kyneston je ve svém oboru opravdu výjimečnou osobností. Díky tomu má také mnoho obdivovatelek. Proto není divu, že ho velmi zasáhne zpráva o ženě, která v konkurenčním divadle hraje Desdemonu. První anglická herečka je na světě. Zanedlouho je vydán zákon o zákazu mužů v ženských rolích a chudák Kyneston končí bez práce na ulici. Jeho největším problémem je, že nedovede zahrát mužskou roli. Po tolika letech v sukních už není doopravdy mužem a ženou vlastně také ne. Nové útočiště nachází v jakési pochybné hospodě, kde se opilý předvádí na stole. Odtud ho vytáhne maskérka a nově i herečka divadla, ve kterém Edward kdysi vystupoval. To právě zažívá krizi. Na připravovaného Othella se má přijít podívat sám král, Desdemonin herecký výkon je však k pláči. Pan K. je nakonec přemluven, aby herečce pomohl. Tou není nikdo jiný než ona první žena na jevišti. Všechno se povede a Kyneston se sám ujme role Othella. Škrtící scéna je excelentní. Edward Kyneston v sobě konečně nalezl ztraceného muže, divadlo začalo opět prosperovat a je z toho happy end jak má být.

Sám příběh možná není tak zajímavý jako jeho podání. Celá hra je propletena vtipnými scénami a herci nešetří mnohdy i dosti pepnými výrazy, které jsou použity v těch nejnečekanějších okamžicích. V některých chvílích jsme se tak ponořili do příběhu, že nás místy překvapovalo, že stále sedíme v divadle. Za zmínku stojí i dokonalé osvětlení scény a neuvěřitelné výkony herců. Hra nás opravdu nadchla. Vřele ji doporučujeme všem, kdo chtějí kulturní zážitek. Malé upozornění závěrem: Hra by se možná měla propagovat jako 15+ a citlivějším lidem by také mohla připadat trochu vulgární.

Terča Hausteinová, Pionýrská skupina des. St. Roubala

Habartov

Expedice „K-SET 2008“

V pátek 18. dubna pro holešovské kluky a holky začala pionýrská expedice K-SET 2008. Před nástupem do vlaku museli všichni účastníci vyluštit vstupní heslo „Tesák“. Cesta se nesla v duchu seznamovacích her a než jsme se nadáli, vystupovali jsme z autobusu na Tesáku před chatou, kde jsme se seřadili, rozdělili do družin a šli se ubytovat. Poté jsme vyrazili do terénu plnit první úkoly. Večer jsme snědli výborné večeře, které nám nachystaly maminky a posílení pokračovali v zápolení. Vymýšleli jsme pokřiky, názvy a znaky. Pak si zazpívali táborové písničky a příjemně unaveni šli spát.

Ráno nás probudila vůně čaje a sladké marmelády. Při rozcvičce jsme protáhli křečovitě svaly a po snídani se vydali do lesa. Na cvičné louce čekalo na družiny soutěžní klání v týmových dovednostech - pouštěli jsme draka, hráli lakros a ringo, běhali štafetu. Dopolední závěr patřil pohádkově-přírodovědné sazce, v níž excelovali především nejmladší účastníci expedice. Přišel oběd a po něm zasloužený polední klid. Nabrali jsme síly na odpolední hry a lanové překážky. Všichni účastníci expedice plnili úkoly na výbornou, venku se nám líbilo, ale bohužel prudký déšť nás zahnal zpět do chaty. Na večeri jsme si připravili guláš, shlédli připravené scénky jednotlivých družinek, zazpívali si a na dobrou noc si pustili video z loňského tábora.

V neděli, po vydatné snídani, jsme předali účastníkům expedice pamětní listy a vítězům diplomy s cenami. Domů jsme jeli s písničkou, plni zážitků a nových kamarádů.

Hanka a Jarka, PS Dr. M. Očadlíka Holešov

Holešov

„Mozaika bude vždy taková, jakou si ji uděláme. Z toho plyne trvalý úkol pro všechny členy Pionýra: přispívat, přispívat, přispívat...“ (Ze závěrů obsahové konference Pionýra Poselství 2006)

Tyto stránky věnujeme příspěvkům o životě pionýrských oddílů, skupin, center i krajských organizací. Pokud má někdo pocit, že se zde objevují často zprávy jen z několika míst, je to tím, že se někde své propagaci i propagaci Pionýra věnují skutečně důsledně.

Rádi bychom samozřejmě publikovali zprávy odevšad, jenže nemáme své stálé zpravodaje. Proto záleží na schopnostech autorů z PS, oddílů, center i KOP zprávičky sepsat, případně i nafotografovat a hlavně poslat, nejlépe e-mailem na adresu mozaika@pionyr.cz.

Šanci má každý. Jistě se nebude nikdo zlobit, když jeho informaci redakčně upravíme, někdy i zkrátíme. A nejlepší fotografie jsou ty, na nichž se něco děje a dokumentuje v potřebné rozlišitelnosti (300 dpi) a ostrosti. A kdo Mozaiku sleduje pečlivě, jistě ví, že to nejzajímavější z příspěvků se může často objevit i na jiných stránkách. Takže: pište, fotografujte a posílejte své zprávy (a pokud možno co nejdříve po skončení zhodnocení akce).

Za redakci zdraví její šéfredaktor Krtek

Komunikace a její výpadky jsou obvykle důsledkem většiny nefungujících spojení mezi lidmi. Ať už na základě různých sporů či „jen“ nefunkční vzájemné spolupráce. Pokud se snažíme komunikační bariéru překonat, je nutné postavit se k tomu druhému přímo a sdělit mu informace z očí do očí. Jen tak budeme moci jít společnou cestou ruku v ruce.

Prezentace

Moravskoslezská krajská organizace Pionýra poskytla pořadatelkou záštitu třicítce účastníků ze čtyř pionýrských skupin, kteří plně využili prostor v Bajkalské v Ostravě Porubě a koncem března se sešli, aby poznali sebe, ale hlavně možnosti, které Pionýr nabízí. Po dopoledním seznamovacím bloku s řadou her přišla na řadu prezentace skupin. Byly tak k vidění nejen elektronické prezentace či videa z táborů, ale také obrovské papírové kroniky nebo zajímavá vyprávění ze života skupin a oddílů.

Odpoledne bylo zahájeno velkou magickou hrou, při které se hráči stali kouzelnými postavami. Při sesílání kouzel byli nuceni spolupracovat s ostatními, rychle se rozhodovat a zároveň cvičit vlastního „pamatovávka“. Tato hra, zasahující svým děním přímo do malého sídliště kolem Bajkalské, přitáhla pozornost kolemjdoucích i dětí a současně rozproudila krev hráčům, které čekal odpolední blok, nabitý informacemi.

Pak přišla na řadu prezentace krajské organizace jako celku, se všemi možnostmi i problémy. Následovalo představení Pionýra a jeho téměř kompletního programu činnosti, akcí a metodických programů pro vedoucí.

Halekačky a Evropa

Ještě před svačinou se celé okolí rozeznělo akustickou silou tzv. halekaček. Následovaly hry pocházející ze zahraničních misí některých účastníků a tak byla uvedena zahraniční sekce, kde

byla vyložena pionýrská a evropská politika vysílání zástupců na zahraniční projekty, semináře nebo dobrovolné služby.

Večer došlo o opravdovou týmovou zkoušku, kde si všichni účastníci museli poradit s náročnou přípravou Barbecue party. Spolu s hnědavými klobásami se zábava dostala do volnějšího tempa. Mladí vedoucí, kteří se deset hodin předtím neznali, zaniceně diskutovali a bavili se hraním her ze zlatých fondů jednotlivých PS. Pozdní večer a chladné počasí zahnal všechny do hlavní místnosti. Mezi favority se zařadily Asociace a filmová pantomima, které způsobily velmi náročné ranní vstávání.

Nová témata a náměty...

Druhý den po delším probouzení a malé rozcvičce v podobě oblíbených energizerů byla zahájena závěrečná dopolední sekce. Smíšené skupiny tvořily návrhy a vylepšení nových i zaběhnutých akcí. Byly položeny základy akčně - vzdělávacích, propagačních i čistě zážitkových programů, na kterých budou spolupracovat jednotlivé skupiny. Bylo založeno nové krajské internetové fórum, které poskytne útočiště nejen nápadům, ale bude obsahovat i databázi her. Po vytyčení cílů došlo na jejich prezentaci před celou skupinou a diskusi nad každým tématem zvlášť. Závěry byly prezentovány předsedovi krajské organizace.

Kuba

Bambiriáda

od 22. do 25. května

Bambiriádní města

Letos jsou to České Budějovice, Děčín, Frýdek-Místek, Havířov, Hradec Králové, Chomutov, Chrudim, Jaroměř, Jeseník, Jihlava, Karlovy Vary, Kladno, Klatovy, Krnov, Liberec, Náchod, Ostrava, Plzeň, Poděbrady, Praha, Prostějov, Rychnov n. Kněžnou, Šumperk, Tábor, Třinec, Uherské Hradiště, Zábřeh a Zlín. Všude se Bambiriády konají pod záštitou hejtmanů, primátorů a starostů a ve spolupráci s místními nevládními organizacemi a sdruženími.

Podpora státu i měst

Pořadatelem Bambiriády 2008 je tradičně Česká rada dětí a mládeže s podporou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Hlavním partnerem je Generali Pojišťovna a.s., hlavním mediálním partnerem Český rozhlas 1 - Radiožurnál. Celostátní záštitu nad Bambiriádou převzali ministr školství, mládeže a tělovýchovy Ondřej Liška, ministr vnitra Ivan Langer, ministryně obrany Vlasta Parkanová, ministryně kultury Václav Jehlička, ministryně

Bambiriáda - přehlídka občanských sdružení dětí a mládeže a středisek volného času, vstupuje letos do 10. roku existence. Proběhne od 22. do 25. května ve 28 městech České republiky.

Cílem Bambiriády je upozornit veřejnost na činnost dětských a mládežnických sdružení, která se celoročně zabývají mimoškolní výchovou dětí a mladých lidí. Představí se na sto organizací, se svými programy. Jedním ze zakladatelů bambiriádní tradice je i Pionýr, jehož skupiny, rady a centra se po celých 10 let podílejí i na organizaci a programu Bambiriád.

pro lidská práva a národnostní menšiny Džamila Stehlíková, náčelník Generálního štábu AČR Vlastimil Pícek, policejní prezident Oldřich Martinů a Zastoupení Evropské komise v ČR.

Bambiriáda je i letos mezinárodní - proběhne v několika městech na Slovensku a v Polsku. Zároveň pořadatelé v českých městech přivítají řadu zahraničních návštěv - v Praze budou mezi hosty slavnostního zahájení patřit zástupci Evropského fóra mládeže.

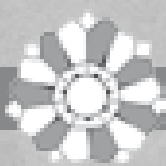
Program bude pestrý

I pro letošek si pořadatelé připravili pestrý program s řadou aktivit - výtvarné

dílny, sportovní a adrenalinové aktivity, stolní hry, stanová městečka, jízdu na kánoích a raftech, nejrůznější hry, soutěže, ukázky praktických dovedností, pódiová vystoupení atd.

V Praze se Bambiriáda uskuteční na Střeleckém a Dětském ostrově a v prostoru u stanice metra Anděl. U příležitosti zahájení pražské části Bambiriády bude Česká rada dětí a mládeže již posedmé udílet Cenu Přístav - ocenění pro zástupce veřejné správy a samosprávy za podporu mimoškolní práce s dětmi a mládeží. Další informace najdete na stránkách www.bambiriada.cz.

red

Z literární soutěže a ze soutěže Clona Pionýrského Sedmikvítku

Literární soutěž Pionýrského Sedmikvítku, stejně tak jako Clona (foto, film, video) je určena pro všechny, kteří chtějí světu ukázat svoji tvorbu a své nadání. Do soutěží se lze zapojit v několika kategoriích. Všechny soutěže Sedmikvítku jsou určeny pro všechny děti a mladé lidi, pionýry i „nepionýry“. Na této stránce pravidelně publikujeme nejlepší a nejzajímavější literární dílka a fotografie z obou oblastí Sedmikvítku.

Zuzana Kytlicová, Tlumačov, 15 let „S úvahami letí čas a s časem život“

Člověk stárne a mění se i jeho povaha. Člověk se dostává do proudu, kdy si nedává vůbec na nic pozor, pluje nezávazně a neopatrně minutu po minutě, vteřinu po vteřině.

Proplouvá poetikou nynějšího času a stále sní o životě z filmu. Omyl - filmové životy jsou smyšlenou pohádkou. Život jako v pohádce - jak naivní představa! Snad jen zlomek naší populace žije tak, jak chce. Nikdo se ani nepootočí za holkou, která nežije tak, jak by sama chtěla. Jde s otráveným výrazem, nikoho nezdraví, s nikým se nebaví a oči si schovává za černým neprůhledným sklem.

Stromy jsou holé - bez listů. Ona ze zoufalství bloudí parkem, už neví, co má dělat. Propadla se hlouběji, než sama chtěla. Chce se odtud dostat, ale nejde to, je na dně. Rodiče s dětmi, jdoucí na odpolední procházku, na ni házejí pohrdavé pohledy, bodající ji do tváře jako ostré nože. Vyhrknou jí do očí slzy, snažila se být silná, ale už nemůže dál...

Leží v listí, v očích slzy, stékající jí po tvářích. Třeše se zimou, snad čeká, že jí někdo pomůže - podá pomocnou ruku. Je to jen naivní představa. Lidé procházejí bez povšimnutí, už se ani nedívají, zoufalství a lítost není jejich styl.

Dostane nápad, sama se diví, že ještě dokáže myslet, sbírá poslední síly a vstává, už ani nebrečí, snaží se držet na nohou, ale sama neví, kam jde. Míří za park ke hřbitovu, sotva se drží na nohou, tvář od slz. Je bílá a rty má fialové, je jí vážně zima, ale stále jde dál. Zastavila se před branou. Je to nezvykle vysoká brána, propletená mrtvým svačcem, zrezivělá, kovová a stará. Jde z ní až hrůza.

► Dagmar Ježková – Výšlap na horu Hoverlu

► Lenka Sakařová – Pozorování přírody

Chytne za kliku, velká hřbitovní brána strašidelně zaskřípe díky zrezivělým zámkům. Pomalu tlačí na obrovskou kliku, vedoucí do mrtvého světa. Když jí konečně projde, ucítí jemný závan dodávající jí sílu, prochází mezi hroby a přemýšlí. Začíná cítit strašnou úzkost, otočí se a uvidí mírný kopec, plný seschlých větví a listů, a na něm most. Nikdy tam takový most nebyl. Jde tedy k němu, zadívá se na vodu, jež klidně pluje pod mostem. Stojí na místě a naráz pochopí, že její život už nemá žádnou cenu. Skočí... je konec.

Škubla sebou. Procítá. Oči má plné slz, tvář zpcenou, vřdyt žije, byl to jen sen, sen díky němuž pochopila, že je vždycky čas na nový začátek.

Zvedla se z postele, oblékla a vyrazila ven. Procházela parkem, plným sněhu. Zabloudila také na hřbitov, který se zdál krásný a klidný pod bílou pokrývkou. Vypadal jako nepopsaný list papíru, na nějž začne ona sama od dnešního dne psát svůj nový - snad lepší - životní příběh.

Začínáš vést oddíl? A znáš už odpověď na otázku:

Co je to dětský aktiv?

Smyslem života v oddíle (a v Pionýru obecně) je kromě smysluplné činnosti ve volném čase dávat dětem bez rozdílu věku možnost podílet se na samosprávě svého základního kolektivu. Je to většinou první, a také jediná příležitost, kdy se kluk nebo holka mohou samostatně rozhodovat, zda na základě svých možností, schopností a předpokladů budou chtít v průběhu svého členství nějak ovlivňovat oddílový život. Tuto šanci však musejí opravdu dostat a dát ji dětem můžeš jenom ty.

Kde začíná oddílová samospráva

Pojem „dětský aktiv“ nelze chápat jako nějaký výběr „dětských funkcionářů“. Aktivem jsou totiž více či méně všechny děti v oddíle. Každé ti může nějak pomáhat, dokonce bez ohledu na věk. Svě drobné úkoly mohou mít sedmiletí, osmiletí, devítiletí... Jejich věk není překážkou, pro kterou bys je nemohl vtáhnout do přípravy, organizace i hodnocení všeho, co se v oddíle děje. Samozřejmě, že ty „úkoly“ musí být úměrné jejich schopnostem, možnostem daným právě tím věkem, i osobním (individuálním) vlastnostem, talentům a zájmům. Ale to je jediné „omezení“, spíše jen specifikum.

S přibývajícím věkem by samozřejmě měla náročnost i rozsah podílu všech dětí na oddílovém dění narůstat. Pokud nechceš a skutečně nebudeš ve vedení oddílu zaujímat pozici autoritativního „solisty“, tak činnost s dětským aktivem zcela určitě zvládneš.

Do života oddílu proto uveď co nejdříve „dva zákony“: Prvním bude to, že budeš na konci každé schůzky chtít slyšet od dětí, jak ji hodnotí. Koneckonců sám už v průběhu jednotlivých činností poznáš, co zabralo a co nikoliv. Druhým zákonem by mělo být to, že po skončení schůzky a provedeném hodnocení si rozdělíte úkoly na příště. Co kdo obstará, zajistí, přinese, připraví.

O oddílových službách

Vždy dva až tři členové oddílu (počet vol podle potřeby) mohou například držet službu, ve které se všichni v průběhu roku pravidelně několikrát vystřídají. Ta může spočívat v tom, že na schůzku přijdou o 15 - 20 minut dříve než ostatní (čas si samozřejmě opět stanovíš dle aktuální situace) a pomohou ti s přípravou klubovny, hřiště, plácku... Můžeš si s nimi dát sraz třeba před domem, kde bydlíš, aby ti pomohli odnést, co bude potřeba, a cestou ještě můžete probrat nejrůznější věci. Společně s tebou pak služba na místě připraví „terén“ (včetně všech nezbytných pomůcek). Někdy se na přípravě schůzky musejí podílet úplně všichni, třeba tím, že si obstarají potřebný materiál nebo „samostudiem“ se naučí něco, na co budeš na schůzce navazovat. Jindy určená dvojice připraví hru, soutěž. Všechno, co v oddíle děláte, vyžaduje přípravu a určité materiální a organizační zajištění.

Vše, co mohou připravit a zajistit děti samostatně, nechávej na nich a důvěřuj jim! Je jen málo oddílových činností, které skutečně vyžadují jenom tvé plné nasazení. Právě v začínajícím oddíle tak může vznikat postupně z těch nejzodpovědnějších a nejdůvěryhodnějších i volená oddílová rada, skutečný orgán pionýrské dětské samosprávy.

O oddílových radách

Úloha dětského aktivu ve tvém oddíle se nevyčerpá jenom volbou oddílové rady, bude-li skutečně schopen vést oddíl způsobem, který byl stručně popsán. To vůbec neznamená, že by oddílová rada nemohla existovat. Budou-li ji tvořit skutečně neaktivnější a nejschopnější členové oddílu, může ti také zcela určitě výrazně pomoci, i když jde o pouhé „reprezentanty“ a zástupce ostatních. Její činnost se nemůže zúžit na nějaké formální „schůzování“. Nestane se to, pokud bude oddílovým „mozkem“, „operačním střediskem“ a „informační centrálou“. Tím vším se skutečně může stát, pokud ji nebudou tvořit „manipulované“ děti, ale tvoji opravdoví pomocníci, jejichž názory bereš vážně. Takové děti mohou v mnohém nahradit i chybějící instruktory, a mnohdy právě z nich instruktory, spojení s oddílem i citově osobními vazbami a zkušenostmi, vyrůstají. Členy skutečně dělné a smysluplné oddílové rady mohou být kromě dětí, samozřejmě i tvůj zástupce, instruktory (vedoucí družin) a samozřejmě i ty sám. To už ale záleží na vaší společné dohodě, na velikosti oddílu, jeho zaměření, ale i na tradicích pionýrské skupiny.

Mirek a Krtek

Odpověz si:

1. Co je to dětský aktiv ze širšího a užšího hlediska?
2. Jak zařídiš, aby se děti skutečně podílely na samosprávě oddílu?
3. Jak si představuješ činnost oddílové rady a kdo by měl být jejím členem?
4. Budeš organizovat oddílové služby? Jakou jim dáš náplň?
5. Co bys měl udělat v závěru každé oddílové schůzky a proč?

O programech výprav

Děti se často v přírodě pohybují, jako by byly některých smyslů zbaveny. Povídají si o všem možném, probírají nejrůznější věci a události, ale často si nevšímají ničeho kolem sebe. Neslyší nádherný ptačí koncert. Málem zašlápnou vzácného brouka. Necítí, že les voní... To všechno je třeba prostřednictvím výprav měnit a umožnit dětem, aby přírodu vnímaly skutečně všemi smysly. Naučí se to, když na to v programu žádné výpravy nezapomeněš.

Zábavy na cestách pomohou i kázni

Některé činnosti se na výpravách logicky pravidelně opakují: cestování dopravními prostředky, pěší přesun, nejrůznější hry a soutěže během přesunu, jídlo při zastávkách. Pokud není vlak přeplněný a oddíl sedí pohromadě, můžeš děti během jízdy zaměstnat. Při delším cestování tak zabrániš nekázni z nudy. Děti mohou trénovat postřeh a všimnout si třeba spolucestujících. Kolik asi měří ten kluk na nejbližší sedačce, kolik váží ta slečna, má „svoje“ vlasy nebo barvené, kolik let může být starému pánovi, jak se jmenuje jeho pes? Podobných otázek se dá vymyslet spousta. Každé dítě dá svůj tip a pak se jeden určený tipař vypraví za dotyčnou osobou, vysvětlí jí, že se stala účastnicí naší hry a slušně se zeptá, jak to doopravdy je. Z okna vlaku mohou děti pozorovat ubíhající krajinu a počítat, kolik aut vybrané značky během určeného času jelo po silnicích míjejících železniční trať, jednopatrové domky, železniční přejezdy, dopravní značky atd. Kromě pozorovacích cvičení se dají i ve vlaku hrát další drobné hry...

Herní motivy a podtituly

Jenom šlapat a „polykat“ kilometry děti určitě nebudou. Zkus každé výpravě dát určitý motiv a „herní podtitul“. Jednou to může být výprava „kytková“, jindy „ze života hmyzu“, „dobývání hradu“, „za památným stromem“, „lovy beze zbraní“ atd. Kromě pozorování si mohou děti pořizovat

stručné záznamy, zakreslovat si do svých zápisníků pozorované objekty, dělat nejrůznější pokusy.

Na každé výpravě by se měl najít čas i k tréninkům nejrůznějších dovedností: zakládání a likvidace užitkových ohnišť, zacházení se sekerou, vaření v kotlíku, orientace v terénu, práce s mapou a buzolou, značení turistických cest, pochodové značky, smluvená tichá i zvuková znamení, situační náčrtky, stavění jednoduchých přístřešků nebo stanů, zásady bezpečného přesunu v nejrůznějším terénu (ale i po silnici), správné chování v lese a v přírodě vůbec.

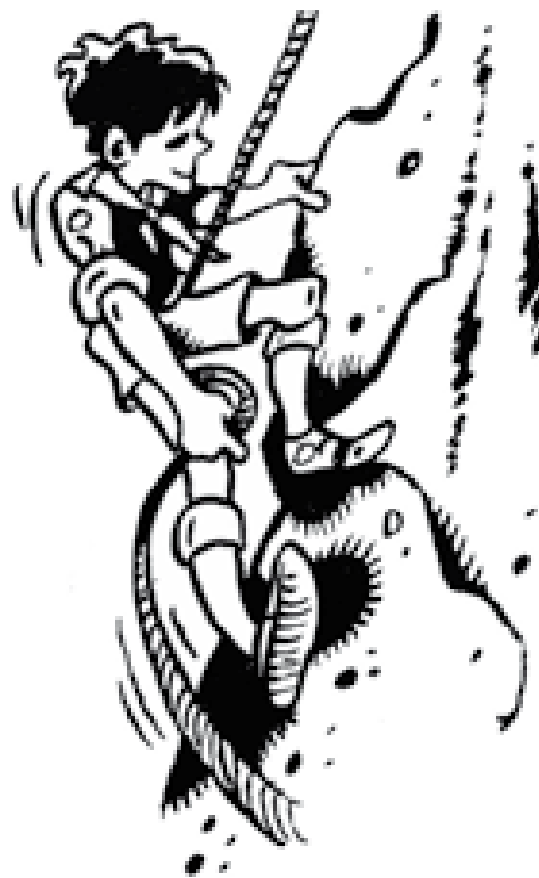
Co chceš děti naučit, musíš dobře znát

Už ve fázi výběru trasy zjistíš podle mapy a mapových značek, jaké zajímavosti na cestě jsou. Něco se dozvíš z textu, který každá mapa obsahuje. Nelituj času a další informace hledej v turistických průvodcích nebo na internetu. Všechny výpravy by měly totiž v podtextu mít také účel vlastivědný, vycházející z pionýrských Ideálů „Poznání, Příroda a Paměť“.

Poznat nejčastější polní nebo luční květiny, bezpečně určovat stromy během celého roku, umět správně pojmenovat u nás volně žijící, neznámější zvířata, brouky, ptáky a stručně umět o nich něco dětem povědět - to je jak nezbytné „základní vzdělání“, tak i cesta k důvěře dětí a posílení tvé autority. Nemůžeš ale jistě být odborníkem na všechno. Pokud máš v okruhu svých příbuzných, blízkých,

přátel a známých i rodičů oddílových dětí lidičky, kteří „něco“ o přírodě vědí, získej je ke spolupráci. Jejich občasná účast na výpravách v úloze odborných poradců ti ulehčí práci a zcela určitě oživí připravovaný program.

Mirek

Jak na CETEH (9) – Dobrodružství, adrenalin a nebezpečí...

Co by to bylo za dlouhodobou hru, která by v sobě nenesla alespoň malý prvek dobrodružnosti, spojený s překonáním obav, napětím účastníků i radostí z překonání překážek a i sama sebe. Trocha adrenalinu jistě neuškodí, ale... Z praxe víme, že zejména mladší vedoucí a instruktoři mají někdy dobře miněnou tendenci „dát těm děckám trochu zabrat“. Vymýšlejí se proto i různé náročné etapy her (CETEH), spojené s překonáváním terénních překážek, stezky odvahy ve skalnatých roklích, poklady a zprávy se někdy ukládají do jeskyní či starých šachet, ba i do korun stromů atd. Jistě: pokud vedoucí taková místa bezpečně znají, mají možná rizika vícekrát vyzkoušená a ověřená a zajistí bezpečí a ochranu svěřených dětí (třeba i tak, aby to samy netušily), nic proti adrenalinu. I když, jak se říká, náhoda je blbec...

Opravdu ochránit děti před nečekaným nebezpečím pomáhá i znalost jejich chování a především jejich schopnosti respektovat pokyny, doporučení i příkazy vedoucích, čili vlastně ne vždy populární ukázněnost. Nejsme-li si jisti, že Pepíček či Mařenka naše dobře miněná poučení budou respektovat a řídit se jimi (a že je i vždy pochopí), vymysleme pro ně raději náhradní program a na adrenalinové dobrodružné etapy a zkoušky je raději nepouštějme. „Své“ oddílové děti nejspíš už známe delší dobu, i když ani u nich (zejména těch „pubertálních“) si nikdy nemůžeme být na sto procent jisti, že jim „nerupne v kouli“. Opatrní budme určitě u dětí, které jsme získali v nějakém předtáborovém náboru. Nespoléhejme na to, že rodiče nám budou tvrdit, že dítě je hodné a bezproblémové a povinné lékařské potvrzení nás neupozorní na možné psychologické problémy takového děcka. Pokud by se mu i jeho vlastní nekázni něco stalo, bude nás to stejně trápit a pronásledovat po řadu let, nemluvě o poklesu důvěry k pionýrům v našem okolí.

Krtek

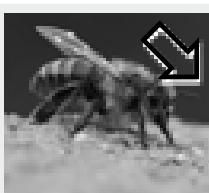
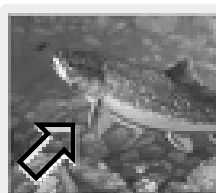

Slavnostním defilé lodí Pionýr, Brno, Bratislava, Praha, Dallas a Veverí začala na Brněnské přehradě plavební sezona.

• Prudce rostoucí ceny potravin už otřásají politickou stabilitou desítek zemí a světu tak opět po letech hrozí odvěký nepřítel - hlad.

• Šestina českých škol neumí své žáky naučit, jak chápat čtený text a jak ho dál používat v praxi. Odhalil to velký průzkum České školní inspekce.

Do Jizerských hor se vrátili pstruzi. Zato letos v Čechách zmizely včely. Veterináři vyhlásili, že je zabíjí zničující epidemie varroázy.

Na tisíc hrobů obětí šoa v Terezíně poničili zloději. Na židovském hřbitově v Terezíně někdo poničil mnoho hrobů. Správa památníku později uvedla, že někdo z žulových náhrobků ukradl bezmála tisíc bronzových destiček se jmény zemřelých. Poškozené hroby leží u Malé pevnosti, v níž byl během druhé světové války koncentrační tábor. Ředitel

Národního památníku Terezín Jan Munk odmítl nabídku neofašistické Národní strany, že její členové budou zdarma hlídat bývalé ghetto, kde kdysi nacisté shromažďovali Židy k deportacím do plynových komor a kde teď neznámí pachatelé na hřbitově odcizili a prodali do sběru 824 bronzových destiček se jmény tehdejších obětí.

• Slavia je hokejovým králem. Hokejisté pražské Slavie v rozhodujícím sedmém zápase finálové série zdolali na domácí půdě Karlovy Vary hladce 4:2 a po pěti letech slaví zisk titulu. Svěřenci Vladimíra Růžičky se poučili z nepovedeného šestého utkání na západě Čech a Energii nedali šanci.

• Poslední ruský car Mikuláš II. (vlastním jménem Nikolaj Romanov) se narodil v květnu 1868 a byl popraven v červenci 1918. Osmičkové výročí se ho tedy

určitě týká také. Byl zastřelen s celou svou rodinou během občanské války v Rusku bolševiky, když se k sibiřskému místu jejich vyhnanství blížily oddíly bělogvardějců.

• Nejslavnější rakouská archeologická památka Willendorfská Venuše pochází zřejmě z Moravy. Nasvědčují tomu nejnovější archeologická zkoumání.

• V sídle Senátu v Praze se sešli bývalí disidenti a připomenuli si 30. výročí vzniku Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných.

Třináctiletý hoch opravil výpočty NASA o asteroidu. Americký úřad pro vesmír a kosmonautiku (NASA) nedávno zřejmě chyboval, když špatně odhadl pravděpodobnost srážky Země s asteroidem Apophis. Zajímavé je to, že člověkem, který věc uvedl na pravou míru nebyl žádný vyhlášený odborník, ale třináctiletý německý školák Nico Marquardt.

Něco z květnových pranostik:

Filipa Jakuba mráz - to obilí plný klas.

Filipa Jakuba dešť - to zlá zvěst.

Pankrác a Urban bez deště - hojnost vína.

Před Servácem není léta, po Serváci s mrazy veta.

Pankrác, Servác, Bonifáci jsou ledoví muži, Žofie je jejich kuchařka.

Pankrác, Servác, Bonifáci pro sadaře jsou zlí chlapi.

Svatá Žofie políčka často zalije.

Dešť svatě Žofie švestky ubije.

Z Ústředí Pionýra

• Sotva jsme se vrátili z rozšířeného a náročného (nikoliv relaxačního) jednání ČRP v Palestře Relax z Račic u Berouna, vyhnali řemeslníci všechny pionýrské ekonomy a hospodáře z jejich pracoven, aby tam mohli vyměnit dávno poničené podlahy. Vzpětí byl vystěhován i místopředseda Martin, protože se v dalších místnostech malovalo. Někteří došli i k poznání, že v jejich skříních a na stolech nemusí být všechny papíry, složky a další tiskoviny, které se tam časem poskládaly a nezbyvá, než věřit, že nic důležitého se neztratilo.

• Do německých Cách si na pár hodin odskočil náš český viceprezident IFM-SEI Jirka Let, aby se jako člen mezinárodní poroty účastnil slavnostního předání Ceny Karla Velikého, udělované Evropským parlamentem úspěšným mládežnickým počínům. Letos putovala do Maďarska a více najdete na stránkách této Mozaiky.

• V polovině dubna, ač nemusel, oženil se nám Jakub Kořínek, tajemník redakce a správce Tu-ňáka, odborný pracovník pro Opravdu dobré tábory a mnoho dalších úkolů. Novou paní Vojtěšku Kořínkovou jsme poznali všichni už na koncertu Děti dětem a je milá a příjemná.

• Lee Louda, předseda Pražské organizace Pionýra a pilný autor Kaleidoskopu v několika ročnících Mozaiky uvítal na tomto světě někdejšího Dne čs. pionýrů 24. dubna prvního potomka - dcerušku Noemi Lee. Jak sdělil naší redakci, je zdravá a všechny míry a váhy má v pořádku. *krt*

Některá kulatější výročí

1. 5. 1953: zahájila vysílání Československá televize z budovy pražské Měšťanské besedy.

5. 5. 1818: v Trevíru v Německu se narodil Karl Heinrich Marx, politický filozof židovského původu, teoretik komunismu.

14. 5. 1928: poprvé se objevila postavička Mickey Mouse.

14. 5. 1948: vznikl stát Izrael.

18. 5. 1958: letoun F-104 Starfighter stanovil světový rychlostní rekord - 2259,34 km/h.

20. 5. 1498: Portugalec Vasco da Gama přistál v Kalikatu na západním pobřeží Přední Indie, a objevil tak mořskou cestu do Indie.

23. 5. 1618: došlo k druhé pražské defenestraci.

28. 5. 1888: ve Francii byla založena firma Michelin.

28.5. 1968: narodila se Kylie Minogue, australská zpěvačka.

29. 5. 1953: Sir Edmund Hillary a šerpa Tenzing Norgay dosáhli jako první lidé vrcholu Mount Everestu.

29. 5. 1988: zemřel český herec Vladimír Menšík.

31. 5. 1918: byla podepsána Pittsburská dohoda o záměru založit československý stát.

31. 5. 1868: zemřel František Sušil, český národní buditel a kněz, sběratel lidových písní.

Ozvala se rána, světlo zhaslo a on začal hořet, popsal jeden z obyvatel chalupy v horské osadě Jizerka, jak to vypadalo, když dovnitř vletěl kulový blesk a zabil muže sedícího spolu se čtyřmi přáteli pod lampou u stolu. Tajemný přírodní jev - kulový blesk - se obvykle vyskytuje sotva jednou za deset let. Zatímco o čarových blescích toho víme díky fotografiím i počítačovému modelování hodně a dovedeme je i laboratorně vyvolávat, o jejich kulových příbuzných toho i přes 150 let vědeckého zkoumání známe málo nebo skoro nic. Je to tím, že prý neexistuje člověk, který by se s kulovým bleskem setkal dvakrát za život a každé setkání s ním pozorovatele tak rozruší, že si mnohdy není jist ani tím, zda nešlo o optický klam.

Z mnoha zdrojů, včetně Mozaiky, šlo snadno zjistit, že jsem byl jedním z kandidátů na předsedu České rady dětí a mládeže. Jak taková volba a vše okolo probíhá?

Již v září jsme se dozvěděli, že Pavel Trantina končí ve funkci předsedy a že se na jaře bude volit předseda nový. Ruku v ruce s tím jsem již několik měsíců navštěvoval jednání Představenstva ČRD, účastnil se mnoha aktivit a v podstatě tak trochu nahlížel pod pokličku naší střechy. Abych pravdu řekl, moc se mi nelíbilo, jak některé věci fungují. Asi jsem moc velký idealista, ale podle mého názoru by rada dětí a mládeže měla být místem kde mládež (a v některých případech i děti) mají hlavní slovo, organizací aktivně pracujících na zapojování individuálních členů (tzv. participaci) a jejich organizací do své činnosti. Měla by být „hlasem mladých lidí“. Taková byla má vize a s tou jsem ke kandidatuře přistupoval. Nejednalo se o žádný geniální nápad z mé hlavy, ale spíše o shrnutí informací z národních rad mládeže fungujících v Evropě přenesených do českých podmínek.

Pak následovaly desítky jednání, litry kávy, hodiny na cestách, desítky až stovky e-mailů a diskuse, diskuse a diskuse. Někteří se mnou souhlasili, někteří byli skeptičtí, někteří byli proti a některým to dokonce bylo jedno. Samotná jednání nebyla však jen bojem o hlasy, ale pro mě především vzdělávací proces, kdy jsem poznal mnoho organizací více zblízka a zároveň názory jejich vedoucích. Bylo to mnohdy příjemné, mnohdy smutné.

Jak se den volby blížil, napětí se stupňovalo. Pravda je, že dle naší „pionýrské rozvědky“ byl výsledek téměř jasný, ale jistá naděje tam byla. Samotné Valné shromáždění pak probíhalo celkem poklidně.

Nakonec jsem zvolen nebyl. Novým předsedou ČRD se stal Aleš Sedláček. Ten představoval trochu odlišnou názorovou rovinu, což jste si mohli přečíst v minulé Mozaice. Nemyslím si, že by měl být špatným předsedou, jen jsem se s ním v mnoha věcech, především v otázce zapojování mladých lidí do procesu participace na národní úrovni, neshodl. I tak mu ale přeji hodně štěstí a úspěchů v jeho činnosti v ČRD.

Jiří Let - Letík

Jak se volí předseda ČRD

Předsedu České rady dětí a mládeže volí Valné shromáždění ČRD, tedy jeho nejvyšší rozhodovací orgán, na tříleté volební období. Hlasy v tomto shromáždění nejsou rozvrstveny jednoduše po jednom na sdružení - takový systém by neodpovídal přínosu (nejen finančnímu) jednotlivých spolků pro fungování střechy. Celostátní sdružení, jež jsou zastoupena samostatně, proto mají jeden hlas za každé započaté 3000 členů organizované mládeže. Z toho jasně plyne, že chcete-li něco prosadit ve VS, nejde jen o to, kolik sdružení přesvědčíte, ale také, která to jsou.

Aleš Sedláček, jenž byl zvolen, měl od počátku podporu několika velkých sdružení v ČRD - A-TOMu, ČTU, Junáka, FoSu, samozřejmě Ligy lesní moudrosti a některých dalších. Náš kandidát Jiří Let dostal nakonec 14 hlasů. Přestože volba byla tajná, můžeme předpokládat, že 5 bylo od našich delegátů. Zbývajících 9 hlasů ukazuje, že Jiří Let oslovil i některá další sdružení. I když to nestačilo na zvolení, je dobré, že snaha nabídnout alternativního kandidáta a trochu jiné směřování ČRD v budoucnosti nevyšla naprázdno.

red

Stát chce zakázat výprask dětí, i plácnutí přes ruku má být nelegální

Možná to znáte. Tátovi selžou nervy, ujede ruka a puberták má její otisk na tváři. Máma výchovně plácne pětileté dceři přes zadek: Na silnici nesmíš! Pokud vláda a Sněmovna schválí návrh, který včera odsouhlasil vládní výbor pro práva dětí, dostali by se tito rodiče do střetu se zákonem.

„Právě jsme se shodli, že navrhujeme zákaz používání fyzických trestů v rodině, ve škole a v ústavních zařízeních,“ řekla MF DNES včera po jednání výboru jeho šéfka Eva Vaníčková.

V zákoně o rodině a ve školském zákoně by se tak nově měla objevit věta, že tělesné tresty, ale i zesměšňování a ponižování dětí jsou ve výchově nepřipustné.

Tresty za tresty? Až časem...

A co by bylo nezákonné? Výbor používá definici OSN, která mluví o poplácání, plácání a výprasku, a to rukou nebo předmětem. Ale zakazuje i zesměšňování či ponižování dítěte. Doma i ve škole.

Za porušení zákona by podle návrhu zatím nehrozily sankce. Nová formulace v zákoně by měla především upozornit veřejnost, že tělesné tresty jsou špatné.

„Za plácnutí žádný rodič k soudu nepůjde,“ říká Vaníčková. Postihy pro rodiče a učitele, kteří nezákonně trestají děti, by však časem mohly přijít.

„Později je zavést chceme. Nejspíš to bude pokuta,“ řekla již dříve ministryně pro lidská práva Džamila Stehlíková.

Členové výboru pro práva dětí však říkají, že i bez sankcí může zákon přimět lidi, aby tělesné tresty omezili. „Ukazuje se, že v zemích, kde zákaz platí, tělesných trestů ubývá. A to i tam, kde za ně není stanoven postih,“ říká Vaníčková.

Nezákonné tresty

Kdy by se rodiče a učitelé dopouštěli nezákonného jednání:

- když plácnou dítě přes ruku nebo mu dají „výchovnou facku“
- když ponižují dítě
- když dítě psychicky trápí

A co by bylo v pořádku:

- zákazy činnosti, které má dítě rádo (televize, počítač atp.)
- vynadat dítěti (bez ponižování)

Česko je navíc poslední evropskou zemí, která v zákonech zákaz nemá jasně vyřčený. Šéfka nadace Naše dítě Zuzana Baudyšová připouští, že téma je „výbušné“. Přípravu a schvalování zákona bude provázet vyhrčená diskuse. „Ale je to dobrý krok k ochraně dětí,“ věří.

Advokát Jiří Teryngel má opačný názor. „Je to zbytečný výkřik do tmy,“ říká. „Právo je proto právem, že je vynutitelné. Normy, u kterých chybí trest, pouze zaplevelují právní řád,“ míní.

Autorka: Lenka Nejezchlebová

Známkování Mozaiky

Rádi bychom, aby Mozaika byla stále zajímavější, lepší, přitažlivější. Můžeš nám pomoci, když dalších necelých 5 minut věnuješ následujícímu hodnocení a pošleš nám je obratem na adresu: mozaika@pionyr.cz. Můžeš jistě použít i normální poštu.

A. Tvůj věk a funkce (nechceš-li, jméno neuváděj):

B. Jakou známku dáš tomuto číslu Mozaiky? (1 - 5)?

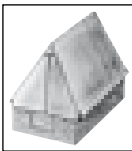
C. Co Tě v tomto čísle zaujalo?

D. Co Tě v tomto čísle naštvalo?

E. Co Ti v tomto čísle chybělo?

Stačí nám jednoduché odpovědi, např.: A = 23, vedoucí oddílu; B = 3; C. Reportáž ze zahraničí str. XX; D. rubrika Názory; E. Nové náměty na hry...

V koši samozřejmě neskončí i Tvé nápady, návrhy, tipy o čem psát a o čem ne.

STANY OSADA, STANY NA CELOKOVOVÉ KONSTRUKCE, TÝPÍ, HANGÁRY

Materiál ba 300 g/m ²	rezná	šedá	sahara	khaki
STAN OSADA 200 x 200 x 140	2.180,-	2.280,-	2.280,-	2.360,-
STAN OSADA 200 x 200 x 150	2.270,-	2.360,-	2.360,-	2.470,-
STAN OSADA 205 x 205 x 140	2.270,-	2.360,-	2.360,-	2.470,-
STAN OSADA 205 x 205 x 150	2.360,-	2.460,-	2.460,-	2.560,-

Rozměry – délka x šířka/výška hřebene nad podsadou

(celková výška cely včetně přesahu přes podsadu je o 12 cm vyšší)

STANY NA CELOKOVOVÉ KONSTRUKCE

Na zakázku lze vyrobit i stany na celokovového konstrukce podle zaslaného vzorku.

Orientační cena podle velikosti a náročnosti cca 3.300,- až 4.000,- Kč.

Stan na celokovovou konstrukci s předšátkou cca 3.900,- až 4.500,- Kč

SADY NA ČESKÝ LAKROS

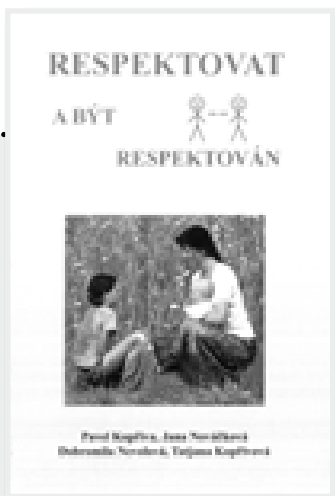
12 ks českých lakrosek, 2 ks brankářské lakrosky, 12 ks míčků	2.490,-
Sada českých lakrosek – 12 ks lakrosek	1.790,-
1 ks lakroska	180,-
1 ks lakroska zpevněná	240,-
1 ks brankářská lakroska	290,-

Objednávky zašlete na adresu: Václav Vávra - Centrum S. T.

Nábřeží T. G. Masaryka 10, 120 00 Praha 2

fax: 224 917 875, mobil: 603 247 819, email: centrumst.t@post.cz

e-shop: www.interkros.com

Recenze

Respektovat a být respektován

Zajímavou knížku pro všechny, kteří si chtějí rozumět s dětmi, vydalo nedávno nakladatelství Spirála z Kroměříže. Čtyři autoři - Pavel Kopřiva, Jana Nováčková, Dobromila Nevolová a Tatjana Kopřivová v ní shrnuli řadu odborných i osobních poznatků o tom, jak se chovat k dětem, jak, proč a kdy je trestat, jak důležitá je i pro děti jejich vlastní sebeúcta a mnohé další. Hodně jsme se v ní dočetli i o tom, co a jak máme dělat my, dospělí, chceme-li u dětí vlastních i svěřených mít tu správnou autoritu. Zajímavé čtení není z nejlavnějších - doporučená cena je 320 Kč, ale věřme, že ji lze najít i v mnoha veřejných knihovnách.

krť

PS Franka Elstnera nabízí:

V termínu 9. 8. - 23. 8. (možno prodloužit do 30. 8.) stanovou základnu na Divoké Orlici v Záchlumí u Žamberka.

Vybavená kuchyň a jídelna je v pevném objektu.

27 stanů s podsadou, 1x týpý 6 m.

K použití jsou sportovní a tábornické potřeby, deskové hry aj.

Okolo voda, les, koupání pod jezem. Vhodné pro pěší turistiku i vodácký výcvik.

Cena 4 500,- Kč za týden.

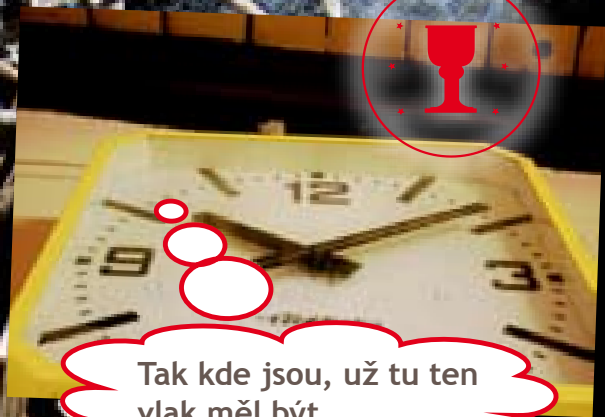
Kontakt: PS Franka Elstnera, František Drejsl, frantisek.drejsl@seznam.cz, tel. 605 529 655.

Za brdskou čarodějnicí 2008

Noční pochod „Za brdskou čarodějnicí“ se letos konal v noci ze dne 18. na 19. 4. 2008. Šlo o zatím nejzajímavější a asi i nejtěžší podobnou akci (34km) pražských dospívajících a dospělých pionýrů. Čarodějnicí „jistila“ 117. PS Kalich.

Startujeme v Karlštejně a hned první tři kilometry jsou dost náročné. Takové stoupání se u nás vidí málokde. Udýchání dorážíme na kopec, kde byly po okolí trochu vidět, jamky golfového hřiště. Museli jsme je obejít po jakési cestě dolů. K vzteku, jelikož jsme poslední půlhodinu jenom stoupali. Náladu se zlepšila, když se objevila první vesnice. Za ní pokračujeme po silnici, míjíme Liteň a dorážíme do Skuhrova. Cestou jen jedno kontrolní stanoviště a pár šipek a osm kilometrů za námi. Dál jdeme snad k lesu. V té tmě není vůbec nic vidět, ale těsně před lesem odbočujeme. Konečně druhé stanoviště! Mám pocit, že to neujdu, ale hlavně, že bychom se mohli ztratit. Následující možná čtyři kilometry opět stoupání. Zpomalujeme a míjíme další stanoviště. A další odbočka. Všichni se rozhodli jít delší trasu, nohy už mě trochu bolí, ještě že nemám vlka. Les, noc, tma a další stoupání, za sebou asi 12 kilometrů.

Tak kde jsou, už tu ten vlak měl být.

Áááá hurá... už se hrnou...

Účastník pochodu, který nešel dle regulí, náhon na všechny čtyři nebyl přeci povolen.

Už aby tu někde byla ta čarodějnice. Došli jsme na kopec a za chvíli byli na Stožci, zde to naštěstí znám a vím, co nás ještě čeká. Už nejsem nervózní, ale nohy mě stále trochu bolí. Vyrážíme na Knížecí studánky a směr Voznice. Míjíme stanoviště, už šesté, myslím. Další cesta byla velice bahnitá a proklínáme lesáky. Dorážíme do Kytína. Začíná nás trápit únava a já už přestávám cítit nohy. Nicméně pokračujeme nahoru na Červený kříž, deváté stanoviště. Už se těším, že čarodějnice mě aspoň probudí. Blížíme se k Babce, a k naší čarodějnicí. Rozednívá se, je něco okolo šesté a začíná krápat. Ale zbývá jen pár krůčků k čarodějnicí.

V cíli. Po setkání s čarodějnicí, nebyli někteří evidentně ve své kůži.

Čarodějnice letos nikoho nesežrala, prý ji zase zlobí zažívání. To chce Activii jedubabo.

Ta je letos vážně hnusná. Vysoký klobouk, černé vlasy, vyhrožuje, že si nás dá k snídani, nebo k obědu? Nakonec nás nesnědla, ale kostí měla okolo sebe dost.

Dostali jsme pamětní list, párek samolepek, čajík a sušenku. Popovídali si s ostatními u ohně, trochu se ohřáli a konečně si sedli. Ostatní se ale brzy zvedají a já musím taky. Rozseděl jsem se, nechce se mi zvedat. Úplně vyčerpaní a unavení sedáme na vlak do Prahy s pocitem, že letošní ročník byl opravdu vydařený.

Zaznamenal Poutník brdských lesů

A ještě kudy k vlaku... halooo, nemá tu někdo globus?

SILNÁ PĚTKA

KANDIDÁT

Po celkem úspěšné účasti na regionálním srazu diskutuje Silná pětka o letním programu. Jasně je kolem tábora, ale nejasný je zatím počet účastníků. Pojednou i „nepionýři“?

NÁVĚT: KAREL KRTOČKA ©
SCÉNÁŘ: VLASTISLAV TOMAN ©
KRESBY: JARÍ FILÍPEK ©

Příště: Číra instruktorem zřejmě nebude. Je ohrožena účast více dětí na letním táboře?